Euroopan parlamentti
2014-2019

Istuntoasiakirja

A8-0153/2016

26.4.2016

MIETINTÖ

köyhyydestä: sukupuolinäkökulma
(2015/2228(INI))

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta

Esittelijä: Maria Arena

Lausunnon valmistelija (*):
Lynn Boylan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

SISÄLTÖ

Sivu

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS 3

PERUSTELUT 21

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO (*) 22

KULTTUURI- JA KOULUTUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 30

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA 37

LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA 38

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

köyhyydestä: sukupuolinäkökulma
(2015/2228(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan,

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8, 9, 151, 153 ja 157 artiklan,

– ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen sosiaalisia oikeuksia ja naisten ja miesten tasa-arvoa koskevat määräykset,

– ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyn YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta,

– ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus),

– ottaa huomioon EU:n kasvustrategian, Eurooppa 2020 -strategian, ja erityisesti sen tavoitteen vähentää kansallisten köyhyysrajojen alapuolella elävien eurooppalaisten määrää 25 prosentilla vuoteen 2020 mennessä niin, että 20 miljoonaa ihmistä pääsisi köyhyydestä; ottaa huomioon tarpeen panna kaikilta osin täytäntöön jäsenvaltioiden sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmät, jotta varmistetaan asianmukainen toimeentulotuki,

– ottaa huomioon komission vuoden 2013 sosiaalialan investointipaketin,

– ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahaston European Community of Practice on Gender Mainstreaming -yhteisön (GenderCop) ja erityisesti sen köyhyyttä ja osallisuutta käsittelevän työryhmän,

– ottaa huomioon rakennerahastoista vuosina 2014–2020 annettuja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 7 artiklan,

– ottaa huomioon vuonna 2014 pidetyn köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisen foorumin vuotuisen yleiskokouksen,

– ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (uudelleenlaadittu toisinto),

– ottaa huomioon BUSINESSEUROPEN, UEAPME:n, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta 8. maaliskuuta 2010 annetun neuvoston direktiivin 2010/18/EU,

– ottaa huomioon elokuussa 2015 julkaistun perheiden kohtaamien työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen liittyvien haasteiden ratkaisemista koskevan komission etenemissuunnitelman,

– ottaa huomioon 3. joulukuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka sisältää strateginen toimintaohjelman sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2016–2019 (SWD(2015)0278),

– ottaa huomioon 17. toukokuuta 2013 julkaistun EU:n perusoikeusviraston teettämän kyselytutkimuksen, joka koski homo- ja biseksuaaleja sekä transihmisiä Euroopan unionissa,

– ottaa huomioon 13. lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman naisten köyhyydestä Euroopan unionissa[1] ja 3. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman sukupuoleen perustuvasta syrjimättömyydestä ja sukupolvien välisestä solidaarisuudesta[2],

– ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/…/EU antamiseksi äitiyslomaa koskevan direktiivin muuttamiseksi[3],

– ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisten köyhyydestä Euroopan unionissa[4],

– ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä[5],

– ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman eläkeikää lähestyvien naisten tilanteesta[6],

– ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman yksinhuoltajaäitien tilanteesta[7],

– ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman naisista ja ilmastonmuutoksesta[8],

– ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatteen soveltamisesta[9],

– ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnosta: kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen[1],

---

[1] EUVL C 233 E, 28.9.2006, s. 130.
[2] EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 31.
[3] EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 162.
[4] EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 77.
[5] EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 26.
[6] EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 9.
[7] EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 60.
[8] EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 91.
[9] EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 75.

– ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman talouskriisin vaikutuksista sukupuolten tasa-arvoon ja naisten oikeuksiin[2],

– ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvon edistymisestä Euroopan unionissa vuonna 2013[3],

– ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen[4],

– ottaa huomioon 8. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY soveltamisesta[5],

– ottaa huomioon 8. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä kehitysyhteistyössä laaditun EU:n toimintasuunnitelman uudistamisesta[6],

– ottaa huomioon huhtikuussa 2014 julkaistun komission tilaaman tutkimuksen ”Single parents and employment in Europe”,

– ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttamisesta kotitalouksien kasvavat menot huomioon ottaen sekä siihen liitetyn naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

– ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A8-0153/2016),

A. toteaa, että Eurostatin viimeisimpien tietojen mukaan köyhyydessä elävien naisten lukumäärä jää pysyvästi korkeammaksi kuin miesten vastaava määrä ja että tällä hetkellä köyhiä naisia on noin 64,6 miljoonaa ja miehiä 57,6 miljoonaa[7]; toteaa tämän osoittavan, että köyhyys vaikuttaa eri tavalla naisiin ja miehiin; toteaa, että köyhyysriski kohdistui erityisesti naisiin 28 jäsenvaltion unionissa vuonna 2014, jolloin köyhyysaste oli 46,6 prosenttia ennen sosiaalisia tulonsiirtoja ja 17,7 prosenttia niiden jälkeen; ottaa huomioon, että naisten köyhyysaste vaihtelee suuresti jäsenvaltioiden välillä; ottaa huomioon, että vaikka köyhyysvaarassa olevat ryhmät, kuten ikääntyneet naiset, yksin elävät naiset, yksinhuoltajaäidit, lesbot, biseksuaaliset naiset, transsukupuoliset naiset ja vammaiset naiset, ovat hyvin erityisiä, maahantulijanaisten ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten köyhyysasteet ovat yhtä korkeat kaikkialla EU:ssa; ottaa huomioon,

---

[1] EUVL C 24, 22.1.2016, s 8.
[2] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0073.
[3] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0050.
[4] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0218.
[5] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0351.
[6] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0350.
[7] http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=t2020_50&language=fr

että 38,9 prosenttia väestöstä ja 48,6 prosenttia yksin elävistä naisista 28 jäsenvaltion unionissa ei pysty selviytymään odottamattomista menoista; ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun raportit, joista ilmenee, että naiset muodostavat valtaosan maailman köyhimmästä väestöstä, että maaseudulla köyhyydessä elävien naisten määrä on noussut 50 prosentilla vuoden 1975 jälkeen ja että naiset tekevät kaksi kolmasosaa maailman työtunneista ja tuottavat puolet maailman elintarvikkeista mutta ansaitsevat kuitenkin vain 10 prosenttia maailman tuloista ja omistavat vähemmän kuin yhden prosentin maailman omaisuudesta;

B. katsoo, että sosiaalisen ja taloudellisen hyvinvoinnin lisäämiseen perustuvasta sukupuolten tasa-arvosta työmarkkinoilla hyötyy naisten lisäksi talous ja koko yhteiskunta; toteaa, että naisten ja miesten tasa-arvon varmistamista koskeva tavoite juontaa juurensa vuonna 1957 tehtyyn Rooman sopimukseen;

C. ottaa huomioon, että hallitukset ovat lapsen oikeuksia koskevassa YK:n yleissopimuksessa ja kestävän kehityksen toimintaohjelmassa 2030 sitoutuneet varmistamaan, että kaikki tytöt ja pojat saavat täyden alemman perusasteen koulutuksen; ottaa huomioon, että parlamentti järjesti kansainvälisenä naistenpäivänä toukokuussa 2015 tapahtuman naisten ja tyttöjen mahdollisuuksien parantamisesta koulutuksen avulla; toteaa, että virallinen koulutus ja arkioppiminen ovat välttämättömiä marginalisoitumisen ja moninkertaisen syrjinnän torjumisessa, koska ne luovat vuoropuhelua, avoimuutta ja yhteisöjen välistä ymmärrystä sekä parantavat marginalisoituneiden yhteisöjen asemaa;

D. ottaa huomioon, että taloudellisen taantuman aikana jo valmiiksi köyhtymisvaarassa olevat ihmiset– jotka ovat todennäköisimmin naisia – ovat haavoittuvassa asemassa työmarkkinoilla ja sosiaaliturvan kannalta ja että tämä koskee erityisesti moninkertaista syrjintää kokevien ryhmien jäseniä; ottaa huomioon, että EU:n hlbt-tutkimuksen mukaan lesboilla, biseksuaalisilla ja transsukupuolisilla naisilla on suhteettoman suuri riski joutua syrjityiksi seksuaalisen suuntautumisensa tai sukupuoli-identiteettinsä vuoksi työpaikalla (19 prosenttia), koulutuksessa(19 prosenttia), asumisessa (13 prosenttia), terveydenhuollossa (10 prosenttia) ja sosiaalipalvelujen saannissa (8 prosenttia); toteaa, että tästä aiheutuu kohtuuttomia riskejä heidän taloudelliselle ja sosiaaliselle hyvinvoinnilleen;

E. ottaa huomioon, että komission pyytämät ja jäsenvaltioiden toteuttamat säästötoimet ja viime vuosien talouskriisi ovat lisänneet eriarvoisuutta ja koskettaneet erityisesti naisia pahentaen heidän köyhyyttään ja lisäten heidän poissulkemistaan työmarkkinoilta; toteaa, että lasten, vanhusten ja sairaiden hoitoon liittyvien julkisten palvelujen ja infrastruktuurien verkosto on supistunut ja tällaisten laadukkaiden ja maksuttomien julkisten palvelujen tarjonta on vähentynyt;

F. toteaa, että yksinhuoltajaperheet ovat suuremmassa köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa (49,8 prosenttia, kun taas keskivertokotitalouksien, joissa on huollettavana olevia lapsia, osuus on keskimäärin 25,2 prosenttia, joskin jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja)[1]; ottaa huomioon, että Eurostatin mukaan vuonna 2014 naisten osuus unionin yksinhuoltajaperheistä oli 56,6 prosenttia; ottaa huomioon, että

[1] Lapsiköyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä Euroopassa käsittelevän Save the Children -järjestön raportti ”Child poverty and social exclusion in Europe” Bryssel, 2014, s. 14.

köyhyydellä on suuri vaikutus lasten henkilökohtaiseen kehittymiseen ja heidän kasvatukseensa ja vaikutukset voivat kestää koko eliniän; ottaa huomioon, että sosioekonomiselta taustaltaan erilaisten lasten koulutuskuilu on kasvanut (0–3-vuotiaille tarjottavan varhaiskasvatuksen kattavuus on enintään 15 prosenttia 11 valtiossa); toteaa, että köyhyys siirtyy hyvin todennäköisesti sukupolvelta toiselle; toteaa, että laadukkaan koulutuksen puute on tekijä, joka lisää huomattavasti lasten köyhyysriskiä ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä, ja että erilaiset perhe-elämään liittyvät tekijät, kuten vakauden puute, väkivalta tai huonot asuinolosuhteet, lisäävät merkittävästi koulunkäynnin keskeyttämisen riskiä;

G. toteaa, että köyhyydestä kärsivät erityisesti maaseudulla asuvat naiset; ottaa huomioon, että monia maaseudulla asuvia naisia ei ole edes rekisteröity työmarkkinoille tai työttömiksi; ottaa huomioon, että maaseudulla naisten työttömyysaste on hyvin korkea ja että töissä käyvien naisten tulot ovat erittäin pienet; ottaa huomioon, että maaseudun naisilla on rajalliset mahdollisuudet päästä koulutukseen, syövän varhaiseen seulontaan sekä terveydenhuoltoon yleensä;

H. ottaa huomioon, että köyhyysvaarassa eläminen aiheuttaa sosiaalista syrjäytymistä ja heikkoa osallistumista yhteiskunnan toimintaan, kun on kyse koulutuksen, oikeuslaitoksen palvelujen ja elinikäisen oppimisen piiriin pääsystä, perusterveydenhuollon palvelujen käyttömahdollisuudesta, kunnollisesta asumisesta, ravinnosta, vedestä ja energiasta sekä kulttuurin, tiedon ja urheilun ja julkisen liikenteen saatavuudesta ja niihin osallistumisesta; toteaa, että sijoittaminen naisia tukeviin toimintapolitiikkoihin parantaa myös heidän perheidensä ja erityisesti lastensa elinoloja;

I. ottaa huomioon, että vain 11 prosenttia Euroopan äideistä haluaa olla kokopäivätyössä ja että 63 prosenttia naisista haluaisi saada mahdollisuuden joustavaan työaikaan, jotta he voisivat sovittaa sen perheeseen liittyviin velvollisuuksiinsa[1];

J. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen palkkaero on 16,3 prosenttia ja että epätyypilliset ja epävarmat työsopimukset (nollatuntisopimukset, määräaikainen työ, väliaikaiset työt, osa-aikatyö) myös vaikuttavat naisiin miehiä enemmän; ottaa huomioon, että nämä epävarmat työsopimukset altistavat ennen kaikkea naisia köyhyydelle ja synnyttävät uuden ”työssäkäyvien köyhien” luokan;

K. ottaa huomioon, että yrityksen perustamista harkitsevilla naisilla on usein vaikeuksia saada lainaa, koska perinteiset rahoituksen välittäjät ovat haluttomia myöntämään lainoja naisyrittäjille, joiden he katsovat olevan alttiimpia riskeille ja kykenemättömämpiä kasvattamaan yrityksiä ja tekemään kannattavia investointeja;

L. ottaa huomioon, että naiset toimivat usein kotitaloustyöntekijöinä, useissa tapauksissa kansallisen työlainsäädännön ulkopuolella; toteaa, että ennen kaikkea paperittomia naisia saatetaan hyväksikäyttää ja pakottaa työskentelemään tällä alalla;

M. ottaa huomioon, että naiset kantavat miehiä useammin vastuun iäkkäistä, sairaista tai huollettavista perheenjäsenistä sekä lapsista ja keskeyttävät useammin uransa, minkä vuoksi he osallistuvat vähemmän työelämään ja ovat pitkiä jaksoja poissa

[1] Mouvement mondial des Mères-Europe -liikkeen toteuttaman äitejä Euroopassa vuonna 2011 koskevan ”Survey of Mothers in Europe 2011” -tutkimuksen tulokset.

työmarkkinoilta; toteaa, että köyhtymisen riski vähenee, kun perustetaan korkealaatuisia sosiaalipalveluja ja kohtuuhintaisia varhaiskasvatus- ja lastenhoitopalveluja tai muiden huollettavien, kuten vanhusten, hoitopalveluja; ottaa huomioon, että vain harvat jäsenvaltiot ovat saavuttaneet tai ylittäneet Barcelonan tavoitteet, mitä on pidettävä olennaisena edellytyksenä, jotta edetään kohti hoitovastuun tasapuolista jakamista;

N. ottaa huomioon köyhyyden vaikutukset sukupolvien yli ja katsoo, että köyhyyden naisistumisen torjumiseksi on erityisen tärkeää puuttua syrjäytymässä ja köyhtymässä olevien tyttöjen ja nuorten naisten tilanteeseen;

O. ottaa huomioon, että 27 jäsenvaltion EU:ssa 34 prosenttia aktiivi-iässä olevista yksinhuoltajaäideistä on köyhtymisvaarassa, kun vastaava luku on 17 prosenttia muissa aktiivi-ikäisissä lapsiperheissä;

P. ottaa huomioon, että eläkeoikeuksissa ero on keskimäärin 39 prosenttia, mikä on seurausta palkkoja ja työpaikan saantia koskevan jatkuvan eriarvoisuuden, syrjinnän sekä työmarkkinoilla vallitsevien miesten ja naisten välisten palkkaerojen luomasta epätasapainosta; ottaa huomioon, että eläkekuilu on este naisten taloudelliselle riippumattomuudelle ja yksi syy siihen, että naiset ikääntyessään putoavat köyhyysrajan alapuolelle; toteaa, että tarvitaan toimia, joilla varmistetaan naisten tasa-arvoinen pääsy kunnollisten eläkeohjelmien piiriin; toteaa, että eläkekuilu pieneni vuosina 2006–2012 niissä jäsenvaltioissa, jotka panivat täytäntöön direktiivin 2006/54/EC[1];

Q. ottaa huomioon, että köyhyysriskin kasvaminen liittyy läheisesti koulutukseen, sosiaaliturvajärjestelmiin ja hoitopalveluihin vaikuttaviin määrärahaleikkauksiin; ottaa huomioon, että kriisi ja useissa jäsenvaltioissa toteutetut säästötoimet ovat koetelleet pahiten naisia ja lapsia;

R. ottaa huomioon, että naiset ovat ratkaisevassa asemassa taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä ja että hyvä koulutus on tehokkaimpia saatavilla olevia keinoja, joilla voidaan menestyä työmarkkinoilla ja murtaa köyhyyden kierre; toteaa, että maksullisen koulutuksen huomattava taloudellinen rasite on merkittävä este sille, että köyhyydessä elävät voisivat hankkia paremman ammattitaidon, sillä maksullisesta koulutuksesta aiheutuu suoria ja epäsuoria kustannuksia; ottaa huomioon, että tytöt menestyvät koulussa poikia paremmin mutta heillä on usein suurempia vaikeuksia tai perheen ja muiden tekijöiden painostus estää heitä muuttamasta koulumenestystä ammatilliseksi menestykseksi;

S. toteaa, että kiusaaminen vaikuttaa syvästi koulumenestykseen ja että sen psykologinen vaikutus ja vaikutukset suorituskykyyn vaihtelevat poikien ja tyttöjen välillä;

T. ottaa huomioon, että patriarkaalisessa yhteiskunnassa vallitsevat stereotypiat ovat syvään juurtuneita ja jättävät naiset alisteiseen yhteiskunnalliseen asemaan, mikä lisää köyhyyden naisistumista; toteaa, että nämä stereotypiat kehittyvät jo lapsuudessa ja vaikuttavat koulutusvalintoihin ja vielä työmarkkinoillakin; toteaa, että naiset jäävät vieläkin aivan liian usein ”naisystävällisiin” tehtäviin, joista he eivät edelleenkään saa asianmukaista korvausta, ja että he ovat yhä aliedustettuina tietyillä aloilla, kuten matematiikan, luonnontieteiden, liiketoiminnan, tieto- ja viestintätekniikan sekä

[1] http:\\www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/547546/EPRS_STU(2015)547546_EN.pdf, s. 11.

insinööritieteiden aloilla ja vastuutehtävissä; toteaa, että nämä stereotypiat ja se, että palkat muodostuvat miesvaltaisten alojen perusteella, johtavat sukupuoleen perustuvaan syrjintään;

U. toteaa, että kotitalous-käsitteen määrittämisessä on puutteita tietojen keruun kannalta, koska siinä oletetaan, että kaikki kotitalouden jäsenet ansaitsevat saman verran ja jakavat resurssit yhdenvertaisesti; toteaa, että tuloeroja tarkasteltaessa käytetään harvoin muita parametreja kuin kotitalous; toteaa, että tämän kotitalous-käsitteen vuoksi poliittisessa päätöksenteossa ei voida ottaa huomioon naisten tilannetta tulojen tai verovelvollisuuksien kannalta;

V. toteaa, että Eurooppa 2020 -strategia, jolla unionista pyritään tekemään älykäs, kestävä ja osallistava talous, sisältää kunnianhimoisia tavoitteita, kuten 75 prosentin työllisyysaste sekä köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivien tai niille altistuneiden ihmisten määrän vähentäminen ainakin 20 miljoonalla vuoteen 2020 mennessä; ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian yhtenä tavoitteena on, että koulunkäynnin keskeyttävien osuus laskee alle 10 prosenttiin;

W. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian yhtenä tavoitteena on varmistaa, että korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden 30–34-vuotiaiden osuus nousee 40 prosenttiin, kun se on nykyisin keskimäärin 37,9 prosenttia; toteaa, että naisista keskimäärin yli 42,3 prosenttia on suorittanut korkea-asteen tutkinnon, kun miesten vastaava osuus on keskimäärin 33,6 prosenttia;

X. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteen, joka on yksi strategian viidestä mitattavasta tavoitteesta, saavuttaminen edellyttää merkittävää uutta poliittista pontta; toteaa, ettei näitä tavoitteita voida saavuttaa, ellei köyhyydentorjuntapolitiikkaan sisälly vahvaa sukupuoliulottuvuutta, ja lisäksi on otettava käyttöön kansallisia toimintapolitiikkoja naisten suojelemiseksi erityisesti köyhtymiseltä;

Y. ottaa huomioon, että köyhyys, sosiaalinen syrjäytyminen ja naisten taloudellinen riippuvuus voivat olla kärjistäviä tekijöitä naisiin kohdistuvan väkivallan uhreille ja myös päinvastoin, koska väkivalta vaikuttaa naisten terveyteen ja johtaa usein työpaikan menettämiseen, kodittomuuteen, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja köyhyyteen; ottaa huomioon, että tähän tilanteeseen liittyy kohtuuton riski joutua ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi; toteaa myös, että monet tällaisesta väkivallasta kärsivistä naisista jatkavat elämistä hyväksikäyttäjän kanssa, koska ovat taloudellisesti riippuvaisia;

Z. toteaa, että sukupuolten tasa-arvo on väline, jolla torjutaan naisten köyhyyttä, koska se vaikuttaa myönteisesti tuottavuuteen ja talouskasvuun ja lisää naisten osallistumista työmarkkinoille, mistä taas on lukuisia sosiaalisia ja taloudellisia etuja;

Köyhyys ja työ- ja yksityiselämän välinen tasapaino

1. korostaa korkealaatuisten julkisten palvelujen keskeistä merkitystä köyhyyden ja etenkin naisten köyhyyden torjumisessa, sillä naiset ovat muita enemmän riippuvaisia tällaisista palveluista;

2. pitää tarpeellisena, että miehiä kannustetaan edistämään sukupuolten tasa-arvoa kaikilla aloilla ja työmarkkinoiden kaikilla tasoilla ja sitoutumaan siihen;

3. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi asetettava kysymys työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisesta etusijalle ottamalla käyttöön perheystävällisiä työjärjestelyjä, kuten joustavan työajan ja mahdollisuuden etätyöhön; toteaa, että kohtuuhintaisen ja korkealaatuisen lastenhoidon, huollettavien ja vanhusten hoidon ja erityisesti päiväkotien, esikoulujen ja pitkäaikaishoitopaikkojen puute lisää sosiaalista syrjäytymistä sekä sukupuolten välisiä työllisyys-, palkka- ja eläke-eroja; korostaa, että maksuttoman korkealaatuisen varhaiskasvatuksen ja kohtuuhintaisen lastenhoidon, virallisen ja epävirallisen koulutuksen ja arkioppimisen sekä perheiden tukipalveluiden yhdenvertainen saatavuus on olennaista, jotta voidaan kannustaa naisia siirtymään työmarkkinoille ja jäämään sinne sekä taata yhtäläiset mahdollisuudet ja murtaa köyhyyskierre, koska näin autetaan naisia saavuttamaan itsemääräämisoikeus ja työllisyyden turvaamiseen tarvittava ammattitaito;

4. paheksuu voimakkaasti EU:n toteuttamia säästötoimia, jotka yhdessä talouskriisin kanssa nostavat köyhyysastetta erityisesti naisten keskuudessa;

5. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään ja käyttämään saatavilla olevia politiikka- ja rahoitusvälineitä, kuten sosiaalialan investointipakettia, Barcelonan tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa tässä yhteydessä optimoimaan Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) ja Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR), antamaan sosiaalisissa investoinneissa ja Euroopan strategisten investointien rahastoa (ESIR) koskevan asetuksen soveltamisessa ensisijaisen aseman lapsille ja muille huollettaville tarkoitettujen julkisten ja yksityisten hoito- ja avustuspalveluiden perustamiselle sekä käyttämään vakaus- ja kasvusopimuksen yhteydessä käyttöön otettua joustomekanismia varhaiskasvatuksen rahoittamiseen; ehdottaa, että komissio osoittaa yhteisrahoitusjärjestelmän kautta erityisiä varoja kannustustoimien edistämiseen niillä alueilla, joilla ei ole riittävästi varhaiskasvatuspalveluja ja joilla naisten työllistymisaste on erittäin alhainen;

6. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan politiikkatoimia, joilla suojellaan, parannetaan ja edistetään maksuttomia ja laadukkaita julkisia palveluja ennen kaikkea terveydenhuollon, koulutuksen, sosiaaliturvan ja oikeuden aloilla; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää, että julkisia palveluja varten osoitetaan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat rahoitus- ja henkilöresurssit;

7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen edistämiseksi, jotta erityisesti suurimmassa köyhyysvaarassa olevat naiset voisivat käydä kokopäivätyössä tai halutessaan tehdä osa-aikatyötä tai soveltaa joustavaa työaikaa;

8. kehottaa komissiota laatimaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kokonaisvaltaisen ja kattavan säädösaloitteen, jolla vastataan äitien ja isien tarpeisiin, jotka koskevat erilaisia lomia eli äitiys-, isyys- ja vanhempainlomaa sekä hoitovapaata, jotta voidaan tukea erityisesti miehiä aktiivisessa isän roolissa, mikä mahdollistaa perhevelvollisuuksien oikeudenmukaisemman jakautumisen ja antaa naisille tasa-arvoiset mahdollisuudet osallistua työmarkkinoille, mikä puolestaan lisää heidän taloudellista riippumattomuuttaan; muistuttaa, että jotkut jäsenvaltiot ovat jo

hyväksyneet tätä asiaa koskevaa lainsäädäntöä, joka menee EU:n oikeuden säännöksiä ja määräyksiä pidemmälle; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään lainsäädäntöä, jolla suojellaan tai parannetaan äitiyteen, isyyteen ja vanhemmuuteen liittyviä oikeuksia; painottaa, että vuonna 2010 vain 2,7 prosenttia oikeuttaan vanhempainvapaaseen käyttäneistä henkilöistä oli miehiä, mikä korostaa tarvetta käytännön toimiin, joilla varmistetaan, että henkilökohtaiset vanhempainlomaa koskevat oikeudet, joita ei voi siirtää toiselle, myönnetään mahdollisimman avokätisin perustein;

9. toteaa jälleen olevansa pettynyt äitiysvapaata koskevan direktiivin peruuttamiseen sen jälkeen, kun oli ponnisteltu vuosia umpikujan ratkaisemiseksi, jotta unionin kansalaisten suojelu olisi voitu taata nykyistä paremmin; kehottaa komissiota tekemään uuden ehdotuksen ja kunnioittamaan Euroopan parlamentin kantaa, jonka mukaan äitiysloman, jonka ajalta maksetaan täyttä palkkaa, nykyistä taattua vähimmäiskestoa olisi korotettava 14 viikosta 20 viikkoon, minkä lisäksi olisi vahvistettava pakollinen oikeus palkalliseen isyyslomaan; katsoo, että kaikissa jäsenvaltioissa tarvitaan erityistoimenpiteitä, joilla parannetaan työ- ja yksityiselämän tasapainoa naisten kannalta; kehottaa painokkaasti komissiota sisällyttämään eurooppalaiseen ohjausjaksoon sekä voimakkaamman sosiaalisen ulottuvuuden että sukupuolten tasa-arvoa työpaikalla koskevia tavoitteita;

10. suhtautuu myönteisesti hoitovapaan käyttöönottoa koskevaan ehdotukseen työssäkäyvien perheiden työ- ja yksityiselämän tasapainoon liittyviin haasteisiin vastaamista koskevista uusista toimenpiteistä laaditun etenemissuunnitelman mukaisesti;

11. kehottaa siirtymään sosiaalista tasa-arvoa koskevassa politiikassa kohti oikeuksien yksilöllistämistä;

Köyhyys ja työ

12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan politiikkatoimia, joilla edistetään naisten työllisyyttä ja sosiaalisesti marginalisoituneiden naisryhmien integroitumista työmarkkinoille Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti, vahvistamaan ja parantamaan koulutusta sekä investoimaan enemmän koulutus- ja tiedotuskampanjoihin, jotta varmistetaan, että naisilla on ammattitaitoa heidän integroituessaan myöhemmin työmarkkinoille, ja painottamaan elinikäistä oppimista, koska sen avulla naiset hankkivat korkeatasoisiin työpaikkoihin pääsemiseksi tarvittavat taidot ja se antaa naisille mahdollisuuden kouluttautua uudelleen alati muuttuvilla työmarkkinoilla; kehottaa lisäämään nuorille tytöille kohdistettujen STEM-aineiden (luonnontieteet, teknologia, insinööritieteet ja matematiikka) edistämistä, jotta puututaan varhaisessa vaiheessa olemassa oleviin koulutuksellisiin stereotypioihin ja torjutaan työpaikkoihin ja palkkoihin pitkällä aikavälillä liittyviä eroja; kehottaa kehittämään kohtuuhintaisia ja korkeatasoisia julkisia hoitopalveluja, joustavia muttei epävarmoja työaikajärjestelyjä, joista on hyötyä sekä naisille että miehille, ja toimenpiteitä, joilla torjutaan miesten ja naisten ammatillista ja alakohtaista eriytymistä, myös yritysmaailmassa ja johtotehtävissä;

13. painottaa, että lainansaanti sekä rahoitus- ja neuvontapalveluiden saanti ovat ratkaisevassa asemassa lisättäessä sosiaalisesti syrjäytymässä olevien naisten mahdollisuuksia perustaa yrityksiä ja laajennettaessa heidän edustustaan alalla; kehottaa

komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan rahoituksen saatavuutta naisille, jotka haluavat perustaa oman yrityksen tai luoda investointihankkeita, ja edistämään naisten yrittäjyyttä, koska se vaikuttaa yleiseen taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen, helpottamaan lainansaantia, myös mikroluottovälineiden avulla, ottamalla erityisesti huomioon haavoittuvassa asemassa olevat ja moniperusteista syrjintää kokevien naiset ja kehittämään ja laajentamaan itsenäistä ammatinharjoittamista koskevia ohjelmia siten, että työllistyminen on varmaa; korostaa tässä yhteydessä parhaiden käytäntöjen, mentoroinnin, naispuolisten roolimallien ja muiden työttömien naisten tukemistapojen jakamista ja edistämistä;

14. korostaa, että on olennaisen tärkeää uudistaa makrotalous-, sosiaali- ja työmarkkinapolitiikkaa mukauttamalla ne tasa-arvopolitiikkoihin, jotta taataan naisten taloudellisesti ja sosiaalisesti oikeudenmukainen kohtelu, harkita uudelleen tapoja, joilla määritellään köyhyysaste, ja kehittää strategioita vaurauden oikeudenmukaisen jakautumisen edistämiseksi, taata minimitulo sekä kunnolliset palkat ja eläkkeet, luoda naisille laadukkaampia työpaikkoja, joihin liittyy oikeuksia, antaa naisille ja tytöille mahdollisuus käyttää korkeatasoisia julkisia palveluja sekä vähentää sukupuolten välisiä eroja, kun on kyse sosiaaliturvapalvelujen parantamisesta;

15. toteaa, että naiset ovat useammin epävarmoissa työsuhteissa, tekevät useammin pienipalkkaista työtä ja heillä on useammin epätyypillisiä työsopimuksia; toteaa, että yksi työsuhteiden epävarmuuteen liittyvä tekijä on laajasti yleistynyt muu kuin vapaaehtoinen osa-aikatyö, joka lisää köyhyyden riskiä ja jonka osuus kokonaistyöllisyydestä on kasvanut 16,7 prosentista 19,6 prosenttiin; kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan toimenpiteitä, joilla torjutaan pimeää työtä, epävarmoja työsuhteita ja epätyypillisiin sopimuksiin liittyviä väärinkäytöksiä, mukaan lukien eräissä jäsenvaltioissa käytettävät nollatuntisopimukset; korostaa, että naiset tekevät pimeää työtä hyvin paljon, mikä vaikuttaa kielteisesti naisten tuloihin, sosiaaliturvaan ja sen kattavuuteen, ja että sillä on kielteinen vaikutus EU:n BKT:hen; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan niiden Kansainvälisen työjärjestön (ILO) suositusten[1] täytäntöönpanoa, joiden tarkoituksena on vähentää epävarmojen työsuhteiden määrää, esimerkiksi analysoimalla ja rajoittamalla olosuhteita, joissa epävarmoja työsuhteita voidaan käyttää, ja rajoittamalla sen ajan pituutta, joksi työntekijät voidaan palkata tällaisia sopimuksia ketjuttamalla, minkä jälkeen heille on annettava mahdollisuus valita vakituinen työsopimus;

16. kehottaa jäsenvaltioita valvomaan työssäkäyvien naisten oikeuksia, koska nämä työskentelevät yhä enemmän matalapalkkaisissa ammateissa ja kärsivät syrjinnästä;

17. huomauttaa, että on olemassa uusia köyhien naisten ryhmiä, jotka koostuvat nuorista työssä käyvistä naisista, erityisesti tietyissä jäsenvaltioissa, joiden verotuspolitiikoissa ei oteta huomioon kyseisten ryhmien vaikeuksia ja joissa suuri osa nuorista korkeakoulututkinnon suorittaneista naisista joutuu epävarmoihin työsuhteisiin, joista saa harvoin köyhyysrajan ylittäviä tuloja (uusköyhät);

18. toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen tarkistaa olemassa olevaa lainsäädäntöä, jotta voidaan poistaa miesten ja naisten välinen palkkaero ja kaventaa eläkekuilua; toteaa, että palkkojen läpinäkyvyyttä lisäävät toimet ovat olennaisen tärkeitä

[1] Kansainvälinen työjärjestö, Policies and regulations to combat precarious employment, 2011.

sukupuolten välisten palkkaerojen poistamiseksi, ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön komission 7. maaliskuuta 2014 antaman suosituksen miesten ja naisten samapalkkaisuusperiaatteen vahvistamisesta käyttäen hyväksi avoimuutta, mukaan lukien käännetty todistustaakkaa puututtaessa sukupuoleen perustuvaan syrjintään työpaikoilla;

19. kehottaa komissiota toteuttamaan tutkimuksen siitä, miten menettelyt, jotka liittyvät henkilön sukupuolenkorjauksen viralliseen tunnustamiseen, tai näiden menettelyjen puute vaikuttavat transsukupuolisten henkilöiden asemaan työmarkkinoilla, erityisesti heidän työllistymiseensä, palkkaukseensa, urakehitykseensä ja eläkkeisiinsä;

20. pitää hyvin tärkeänä laatia samanarvoista työtä koskeva unionin tasoinen määritelmä ottaen huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jotta voidaan varmistaa, että työolojen, työntekijöille annetun vastuun sekä työn fyysisten ja henkisten vaatimusten kaltaiset tekijät otetaan huomioon; pitää hyvin tärkeänä käsitellä samapalkkaisuuskysymystä eri aloilla, jotta voidaan soveltaa laajempaa tulkintaa, joka kattaa palkkaerot töistä, jotka eivät alun perin vaikuta vertailukelpoisilta, esimerkiksi hoitoala verrattuna tuotantosektoriin;

21. panee huolestuneena merkille, että naiset saavat usein eläkettä, joka hädin tuskin ylittää toimeentulominimin, ja että tähän on monia syitä, kuten se, että he ovat keskeyttäneet tai lopettaneet työnteon huolehtiakseen perheestään, että he ovat koko työikänsä tehneet enimmäkseen osa-aikatyötä tai että he ovat työskennelleet puolisonsa yrityksessä, erityisesti kaupan tai maatalouden alalla, ilman palkkaa ja maksamatta sosiaaliturvamaksuja;

22. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio pitää samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatetta yhtenä keskeisistä toiminta-aloista sen uudessa strategiassa sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi; pitää kuitenkin valitettavana, että komissio julkisti ainoastaan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, jolloin sen strategia sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi typistyy sisäiseksi asiakirjaksi; kehottaa siksi komissiota hyväksymään tiedonannon naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa Euroopassa vuoden 2015 jälkeen koskevasta uudesta strategiasta, jotta strategian tavoitteet ja toimintamallit voidaan panna tosiasiallisesti täytäntöön;

23. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki henkilöt, jotka ovat väliaikaisesti siirtyneet syrjään työelämästä kasvattaakseen lapsia tai hoitaakseen vanhuksia, voivat sijoittua takaisin työmarkkinoille tai palata entiseen työpaikkaansa ja samalle uratasolle;

24. kehottaa komissiota toteuttamaan vaikutustenarvioinnin EU:n vähimmäistulojärjestelmistä ja harkitsemaan lisätoimenpiteitä, joissa otettaisiin huomioon kunkin jäsenvaltion taloudelliset ja sosiaaliset olosuhteet, sekä arvioinnin siitä, annetaanko näillä järjestelmillä kotitalouksille mahdollisuudet täyttää henkilökohtaiset perustarpeet; kehottaa komissiota arvioimaan tämän perusteella, millä tavoin ja millä keinoin voidaan tarjota riittävä vähimmäistulo, joka ylittää köyhyysrajan, joka on 60 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden kansallisesta mediaanitulosta, kansallisten käytäntöjen ja perinteiden mukaisesti ottaen huomioon jäsenvaltioiden yksilölliset piirteet, jotta voidaan tukea sosiaalista lähentymistä koko EU:ssa; kannustaa jälleen jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kansallisen vähimmäiseläkkeen, joka ei saa olla köyhyysriskirajaa matalampi;

25. toteaa, että eläkkeellä olevat naiset ovat haavoittavaisin ryhmä ja he usein elävät köyhyydessä tai köyhyysvaarassa; kehottaa jäsenvaltioita käsittelemään sukupuolten eläke-eron pienentämistä taloudellisena tavoitteena; kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan eläkejärjestelmiään pyrkien aina varmistamaan riittävät eläkkeet kaikille ja poistamaan eläkekuilun; katsoo, että eläkekuilun käsittelemiseen soveltuvia välineitä ovat muun muassa eläkejärjestelmien mukauttaminen naisten ja miesten tasa-arvon varmistamiseksi, kolutusta koskevat mukautukset, urasuunnittelu, vanhempainlomajärjestelmät ja muut vanhemmuutta tukevat palvelut; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan yhteisiä eläkeoikeuksia avio- ja asumuserotapauksissa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti; toteaa, että ammatilliset lisäeläkejärjestelmät toimivat yhä useammin vakuutuksia koskevien periaatteiden mukaisesti ja että tämä saattaa aiheuttaa aukkoja sosiaaliturvaan[1]; painottaa unionin tuomioistuimen tehneen selväksi, että ammatillisia lisäeläkejärjestelmiä on pidettävä palkkana ja että niihin on sovellettava yhdenvertaisen kohtelun periaatetta;

Köyhyys: yleiset suositukset

26. toteaa, että varakkaampiin verrattuna köyhyydessä elävät ihmiset maksavat usein suuremman yksikköhinnan samoista tavaroista ja palveluista, jotka ovat välttämättömiä heidän sosiaalisen ja taloudellisen selviytymisensä kannalta, erityisesti televiestinnästä, energiasta ja vedestä; kehottaa jäsenvaltioita tekemään tiiviistä yhteistyötä palveluntarjoajien ja toimijoiden kanssa kaikkein köyhimpiä koskevien tukijärjestelmien ja sosiaalisen hinnoittelun aloilla, etenkin vesi- ja energiahuollon osalta, jotta voidaan poistaa kotitalouksien energiaköyhyys;

27. edellyttää, että komissio ei suosita uudelleenjärjestelyjä tai leikkauksia jäsenvaltioiden julkishallintoon eikä edistä entistä joustavampia työsuhteita tai julkisten palvelujen yksityistämistä, koska nämä ovat yksiselitteisesti heikentäneet työntekijöiden sosiaalisia oikeuksia ja vaikuttaneet ankarammin naisiin;

28. muistuttaa koulutuksen merkityksestä torjuttaessa sukupuolistereotypioita, parannettaessa naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksia sosiaalisilla, taloudellisilla, kulttuurisilla ja poliittisilla aloilla sekä tiedeuralla ja köyhyyskierteen katkaisemisessa siten, että naiset osallistuvat aloille, joilla he ovat olleet aliedustettuina, kuten luonnontieteet, teknologia, insinööritieteet ja yrittäjyys; kehottaa komissiota sisällyttämään maakohtaisiin suosituksiin ammatillista koulutusta koskevia tavoitteita naisia varten; korostaa epävirallisen koulutuksen merkitystä; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään tyttöjen ja naisten valmiuksia lisäävään koulutukseen tehtävät investoinnit olennaiseksi osaksi talouttaan ja elvytyssuunnitelmiaan; kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, jotta autetaan nuoria naisia siirtymään virallisesta koulutuksesta työmarkkinoille; korostaa, että kaikkien oppilaitosten on välitettävä demokraattisia arvoja, jotta edistetään suvaitsevaisuutta, aktiivista kansalaisuutta, sosiaalista vastuuta ja sukupuoleen, vähemmistöihin sekä etnisiin ja uskonnollisiin ryhmiin liittyvien erojen kunnioittamista; korostaa urheilun ja liikuntakasvatuksen merkitystä ennakkoluulojen ja stereotypioiden voittamisessa ja niiden mahdollisuuksia auttaa sosiaalisesti haavoittuvaisia nuoria saamaan elämänsä takaisin oikeille raiteille;

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.

29. ilmaisee huolensa siitä, että naisia, joilla on lapsia, syrjitään työpaikalla siksi, että he ovat äitejä, eikä suinkaan siksi, että heidän työsuorituksensa olisi työtovereita huonompi; kehottaa jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti myönteistä kuvaa äideistä työntekijöinä ja torjumaan ”äitiydestä rankaisemisen” ilmiötä, jota useiden tutkimusten mukaan esiintyy;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että rakenne- ja investointirahastoja, erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa sekä Euroopan strategisten investointien rahastoa, käytetään koulutuksen parantamiseen siten, että pyritään parantamaan naisten työmarkkinoille pääsyä sekä torjumaan naisten työttömyyttä, köyhyyttä ja syrjäytymistä; painottaa, että sosiaalista osallisuutta edistäviin toimiin ja sosiaalisiin innovaatiohankkeisiin varattua 20 prosentin osuutta Euroopan sosiaalirahastosta voitaisiin käyttää entistä aktiivisemmin sellaisten aloitteiden tukemiseen, joilla pyritään köyhien ja sosiaalisesti syrjäytyneiden naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen, kuten pienimuotoisten paikallisten hankkeiden tukemiseen; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan lisää tiedotuskampanjoita mahdollisuuksista osallistua EU:n rahoittamiin hankkeisiin;

31. kehottaa ottamaan käyttöön rahoitusmekanismeja, jotka kannustavat tasavertaisen edustuksen saavuttamiseen aloilla, joilla sukupuolijakauma on epätasapainossa, ja korostaa, että tarvitaan sukupuolen mukaan jaoteltuja tietoja, jotta voidaan ymmärtää paremmin tyttöjen, poikien, miesten ja naisten tilannetta ja näin puuttua epätasapainoon tehokkaammin; kehottaa komissiota esittämään sukupuolen ja iän mukaan jaoteltuja tietoja osallistumisesta unionin koulutuksen alan liikkuvuusohjelmiin, joista voidaan mainita Erasmus+, Luova Eurooppa ja Kansalaisten Eurooppa;

32. vaatii erityisesti, että maahantulija- ja pakolaislapsille, sekä pojille että tytöille, turvataan oikeus koulutukseen, sillä tämä on yksi eurooppalaisten yhteiskuntien prioriteeteista; korostaa tämän vuoksi, että sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla olisi toteutettava kiireellisiä toimia maahantulijoiden koulutuksen alalla, koska muuttoliikekriisi ei ole laantumaan päin; korostaa, että koulutus on avain kotoutumiseen ja työllistyvyyteen, ja toteaa, että jos kansalliset koulutusjärjestelmät eivät vastaa tähän haasteeseen, saattaa käydä niin, että kulttuurinen eriytyminen lisääntyy ja yhteiskunnalliset jakolinjat syventyvät entisestään; katsoo, että niin pakolaisleireillä kuin pakolaisia vastaanottavissa kunnissa tapahtuvan koulutuksen on oltava laadukasta ja sen yhteydessä on tarjottava kielellistä ja psykologista tukea, ja katsoo, että pakolaisaseman tunnustamista koskevat hallinnolliset ja byrokraattiset kysymykset eivät saa olla esteenä koulutukseen pääsylle;

33. korostaa vapaaehtoisjärjestöjen ja palvelualan roolia tässä yhteydessä ja kannustaa jäsenvaltioita tukemaan niiden toimia; muistuttaa, että naiset ovat laajasti mukana koulutusta koskevassa ja muussa vapaaehtoistoiminnassa sekä toiminnassa, jolla tuetaan ja parannetaan esimerkiksi pakolaislasten ja vähävaraisten lasten koulunkäyntimahdollisuuksia;

34. korostaa, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaikutukset lapsiin voivat kestää eliniän ja johtaa sukupolvien yli siirtyvään köyhyyteen; korostaa, että kaikissa jäsenvaltioissa lasten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaara kytkeytyy selkeästi vanhempien, erityisesti äitien, koulutustasoon, vanhempien asemaan työmarkkinoilla,

heidän sosiaaliseen asemaansa sekä jäsenvaltioiden perheille tarjoamiin tukipalveluihin; suosittaa, että jäsenvaltiot varmistavat, että kaikki nuoret pääsevät kaikenikäisenä, myös varhaislapsuudessa, laadukkaaseen ja maksuttomaan julkiseen koulutukseen; pitää tärkeänä, että lapsille annetaan sellaista opinto-ohjausta, jonka tavoitteena on saada lapset saavuttamaan täyden potentiaalinsa; korostaa tarvetta tukea kohdennetuilla ohjelmilla teiniäitejä jatkamaan opintojaan, koska heille koulunkäynnin keskeyttäminen on ensimmäinen askel kohti köyhyyttä; korostaa tarvetta ottaa käyttöön kattavia toimenpiteitä, joilla torjutaan lasten köyhyyttä ja edistetään heidän hyvinvointiaan ja jotka perustuvat kolmeen pilariin: asianmukaisten resurssien saatavuus sekä työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen, laadukkaiden palvelujen saatavuus ja lasten osallistuminen heihin vaikuttavaan päätöksentekoon sekä kulttuuri-, virkistys- ja urheilutoimintaan; muistuttaa, että on varmistettava tietojen tasa-arvoinen ja helppo saatavuus, erityisesti kun on kyseessä sosiaaliturva, aikuiskoulutus, terveydenhuolto ja saatavilla oleva taloudellinen tuki;

35. korostaa, että monissa jäsenvaltioissa ei tunnusteta hlbti-perheitä, minkä seurauksena hlbti-henkilöiden tulot alenevat ja elinkustannukset nousevat, mikä taas lisää köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä; katsoo, että yhdenvertaisesta kohtelusta annettu lainsäädäntö on keskeinen väline, jolla torjutaan seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kohdistuvasta marginalisoitumisesta ja syrjinnästä aiheutuvaa köyhyyttä; kehottaa näin ollen neuvostoa hyväksymään vuonna 2008 annetun ehdotuksen direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta; kehottaa lisäksi sisällyttämään sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän kiellon nimenomaisesti kaikkiin tuleviin sukupuolten tasa-arvoa koskevien direktiivien uudelleenlaadittuihin toisintoihin; on edelleen huolestunut siitä, että tietoisuus oikeuksista on vähäistä samoin kuin tietoisuus syrjinnän uhreja tukevien elimien ja järjestöjen olemassaolosta; kehottaa siksi komissiota seuraamaan tarkasti kansallisten valituselinten ja -menettelyjen tehokkuutta;

36. kehottaa panemaan täysipainoisesti täytäntöön miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa annetun direktiivin 2006/54/EY ja tarkistamaan sitä niin, että yrityksille asetetaan vaatimus laatia sukupuolten tasa-arvoa koskevia toimia tai suunnitelmia, kuten eriytymisen vähentämiseen ja palkkajärjestelmien kehittämiseen liittyviä sekä naisten työuria tukevia toimia;

37. korostaa nuorella iällä saadun talousvalistuksen merkitystä, koska sen on osoitettu parantavan taloudellista päätöksentekoa ja tulojen ja menojen hallintaa myöhemmin elämässä; suosittelee parhaiden käytäntöjen vaihtamista ja sellaisten koulutusohjelmien tukemista, jotka on suunnattu haavoittuviin väestöryhmiin ja marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluville naisille ja tytöille, jotka ovat köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa;

38. toteaa, että puolison tulojen puuttuminen voi lisätä merkittävästi köyhyysloukkuun joutumista ja naisten sosiaalista syrjäytymistä; korostaa leskien, eronneiden naisten ja yksinhuoltajaäitien, joille tuomioistuin on antanut lasten huoltajuuden, usein epävarmaa asemaa ja toteaa, että heille olisi määriteltävä asianmukainen elatusapu; toteaa, että saamatta jääneet elatusmaksut voivat syöstä yksinhuoltajaäidit köyhyyteen; korostaa, että se, että eronneet naiset ovat alttiita syrjinnälle ja köyhyydelle, osoittaa, että naiset

eivät vielä ole taloudellisesti täysin riippumattomia, minkä vuoksi on toteutettava lisätoimia työmarkkinoilla ja kavennettava sukupuolten palkkakuilua;

39. painottaa, että veropolitiikkaan liittyy sukupuoliulottuvuus; kehottaa siksi komissiota edistämään sellaisia veropolitiikkaa koskevia parhaita käytäntöjä, joissa otetaan huomioon sukupuolivaikutus ja edistetään sukupuolten tasa-arvoa, erityisesti kotitalouksien tulojen verotuksessa, joka joissain tapauksissa panee pienempituloisemmat maksamaan korkeampia veroja, mukaan lukien arvonlisävero, ja joihin kuuluu muun muassa se, että tuotteille, jotka ovat naisille välttämättömiä, kuten tamponit, otetaan käyttöön alhaisempi arvonlisäveroaste;

40. korostaa, että kotitalouksien tuloja ja menoja koskevaa tiedonkeruuta on täydennettävä yksilöllisillä tiedolla, jotta voidaan ottaa huomioon sukupuoleen perustuva eriarvoisuus kotitalouksissa;

41. painottaa, että makrotalouspolitiikan on oltava yhteensopivaa sosiaalista tasa-arvoa koskevan politiikan kanssa ja että sukupuolinäkökohdat on otettava siinä selkeästi huomioon; muistuttaa, että rahoituslaitoksien, kuten EKP:n ja kansallisten keskuspankkien, on otettava huomioon sosiaaliset vaikutukset, mukaan lukien sukupuolten epätasa-arvoon liittyvät vaikutukset, laatiessaan makrotaloudellista rahapolitiikkaa tai rahoituspalvelupolitiikkaa ja tehdessään niitä koskevia päätöksiä;

42. muistuttaa kannattavansa ohjeellisen talousarvion laatimista koskevaa aloitetta ja kehottaa komissiota sitä laatiessaan ottamaan huomioon sukupuolinäkökohdat, myös kotitalouksien sisäisen sukupuolten eriarvoisuuden;

43. painottaa, että on tarpeen toteuttaa naisten asunnottomuutta sekä sen syitä ja sitä pahentavia tekijöitä koskeva tutkimus, sillä tällä hetkellä asiasta ei ole riittävästi tietoa; panee merkille, että huomioon otettavia sukupuolikohtaisia tekijöitä ovat muun muassa sukupuoleen perustuva taloudellinen riippuvaisuus, tilapäinen asuminen ja sosiaalipalvelujen välttely;

44. korostaa, että naisiin kohdistuva väkivalta on EU:ssa yhä merkittävä ongelma, joka vaikuttaa uhreihin, ja että väkivallantekijät on kiireellisesti saatava mukaan naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntatoimiin riippumatta heidän iästään, koulutuksestaan, tulotalostaan tai sosiaalisesta asemastaan, ja että se lisää entisestään marginalisoitumisen, köyhtymisen ja sosiaalista syrjäytymisen riskiä; toteaa, että naisten taloudellinen riippumattomuus on olennaisen tärkeää heidän kyvylleen päästä irti tilanteista, joissa on sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, ryhtymällä ennakoiviin toimiin; kehottaa jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallisviranomaisia varmistamaan sellaiset sosiaaliturvajärjestelmät, jotka takaavat sosiaaliset oikeudet naisille, jotka ovat joutuneet minkä tahansa väkivallan uhreiksi, olipa kyseessä perheväkivalta, ihmiskauppa tai prostituutio, ja ryhtymään toimiin, jotta he pääsevät takaisin työmarkkinoille, ja hyödyntämään myös Euroopan sosiaalirahaston kaltaisia välineitä; korostaa tarvetta parantaa tiedonsaantia väkivallan uhreille tarkoitetuista oikeudellisista palveluista;

45. korostaa tarvetta torjua johdonmukaisesti erityisesti naisiin kohdistuvaa perheväkivaltaa; huomauttaa, että naisten taloudellinen riippumattomuus on olennaisen tärkeää heidän elämälleen ja kyvylleen päästä irti perheväkivaltatilanteista ja että naiset,

jotka ovat käyttäneet kaikki palkalliset lomapäivänsä, ovat vaarassa menettää työpaikkansa ja taloudellisen riippumattomuutensa; toteaa, että Australiassa ja Yhdysvalloissa hiljattain käyttöön otettu perheväkivaltaan liittyvä loma on mahdollistanut monille työntekijöille työpaikan säilymisen sillä välin, kun he käsittelevät perheväkivallan seurauksia, esimerkiksi siten, että asianosaisille annetaan aikaa hoitaa lääkärikäynnit, oikeuteen saapumiset ja muut tällaisissa tilanteissa hoidettavat menettelyt; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan, voidaanko ottaa käyttöön erityinen palkallinen loma perheväkivallan uhreille ja siitä selviytyneille tapauksissa, joissa palkallisen loman puuttuminen estää uhreja säilyttämästä työpaikkansa ja samalla varmistamaan yksityisyyden suojansa, ja mitä seurauksia tästä järjestelmästä olisi kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön lisätoimia, joilla lisätään tietoisuutta perheväkivaltaongelmasta ja joilla autetaan perheväkivallan uhreja, lisätään tietoa heidän oikeuksistaan ja puolustetaan niitä ja suojellaan heidän taloudellista riippumattomuuttaan;

46. kehottaa jälleen EU:ta ja kaikkia jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan Istanbulin yleissopimuksen ja pyytää esittämään kiireellisesti aloitteen EU:n direktiiviksi naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisesta; pyytää jälleen kerran komissiota esittämään sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuntaa koskevan eurooppalaisen strategian, perustamaan sukupuoleen perustuvan väkivallan vastaisen eurooppalaisen teemavuoden ja edistämään lainsäädäntötoimia, joilla tällainen väkivalta määritellään konkreettiseksi rikokseksi, joka liittyy läheisesti viharikoksiin;

47. katsoo, että naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi on toteutettava ennakoivia toimia, jotka kohdistetaan väkivaltaa ihannoiviin malleihin; painottaa, että stereotypioita ja rakenteita, joihin miesten naisiin kohdistama väkivalta perustuu, on torjuttava ennakoivilla toimilla toteuttamalla machokulttuureja koskevia kampanjoita ja jatkuvaa valistusta kansallisella tasolla;

48. huomauttaa, että uusia teknologioita on pidettävä olennaisena välineenä, jolla luodaan uusia työpaikkoja ja joka mahdollistaa naisten pääsyn pois köyhyydestä;

49. kannustaa jäsenvaltioita tekemään alue- ja paikallisviranomaisten kanssa yhteistyötä maaseudun naisten elämänlaadun parantamiseksi ja köyhyysriskin pienentämiseksi toteuttamalla laadukkaita koulutusohjelmia, joiden tavoitteina on maaseudun naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen sekä laadukkaiden työolojen ja kunnollisten tulojen tarjoaminen tälle ryhmälle; kannustaa jäsenvaltioita tarjoamaan laadukkaan kunnallisen, sosiaalisen ja julkisen infrastruktuurin yleisten elinolojen parantamiseksi maaseudulla;

50. katsoo, ettei monia köyhyyden ja erityisesti naisten köyhyyden näkökohtia edelleenkään tunnusteta, kuten naisten sulkemista kulttuurin ja yhteiskunnallisen osallistumisen ulkopuolelle, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita antamaan tarvittavaa tukea, jotta kaikki naiset voivat nauttia oikeudesta kulttuuri-, urheilu- ja virkistystoimintaan, kiinnittäen erityistä huomiota köyhyydessä eläviin, vammaisiin ja maahanmuuttajataustaisiin naisiin; toteaa, että vakavan aineellisen puutteen nykyiset indikaattorit eivät ota huomioon kulttuurin saatavuutta ja yhteiskunnallista osallistumista ja antavat siksi vain vaillinaisen käsityksen köyhyydestä; kehottaa kehittämään lisää indikaattoreita, jotta syrjäytymistä voidaan arvioida yhteiskunnallisen, kulttuurisen ja poliittisen

osallistumisen perusteella sekä arvioida erityisesti sen vaikutusta köyhyyden noidankehään ja sukupolvien yli ulottuvia vaikutuksia;

51. kehottaa tekemään tutkimuksia, jotka tarjoavat tätä alaa koskevia uusia tilastotietoja, joiden pohjalta luodaan laaja, kattava ja luotettava tietokanta;

52. toteaa, että vammaisia naisia syrjitään usein perheen piirissä ja koulutuksessa, heidän työllistymismahdollisuutensa ovat rajalliset eivätkä heidän saamansa sosiaalietuudet riitä poistamaan köyhyysriskiä; korostaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten olisi tarjottava vammaisille naisille heidän tarvitsemaansa erityistä huolenpitoa, jotta he voivat nauttia oikeuksistaan, ja ehdotettava toimenpiteitä, joilla heitä autetaan pääsemään työmarkkinoille erityisesti koulutukseen liittyvillä lisätukitoimilla;

53. kehottaa ryhtymään entistä kunnianhimoisempiin toimiin energiaköyhyyden torjumiseksi, koska se vaikuttaa suhteettoman paljon yksin eläviin naisiin sekä yksinhuoltajakotitalouksiin ja naisten vastuulla oleviin kotitalouksiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan energiaköyhyyden määritelmän, jossa otetaan huomioon ilmiön sukupuolinäkökohdat, ja sisällyttämään sen rakennusten energiatehokkuudesta annettuun direktiiviin tämän tulevan uudelleenlaatimisen yhteydessä; korostaa osuuskuntien kaltaisten yhteisöllisten energia-aloitteiden tärkeää roolia haavoittuvassa asemassa olevien energian kuluttajien, ja erityisesti köyhyydessä elävien ja sosiaalisesti syrjäytymisen ja marginalisoitumisen vaarassa olevien naisten, vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä; painottaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa merkittävästi naisten köyhyyteen, koska naiset ovat riippuvaisempia luonnonvaroista ja heillä on käytössään vähemmän resursseja suojautuakseen ilmastonmuutoksen kielteisiltä vaikutuksilta, kuten terveysvaikutuksilta, kuivuudelta, luonnonkatastrofeilta tai ilmastonmuutoksesta johtuvilta muutoilta; pitää valitettavana, ettei sukupuolinäkökulmaa ole sisällytetty järjestelmällisesti unionin ilmastopolitiikkaan, ja kehottaa unionin toimielimiä lisäämään sukupuolinäkökulman kaikkiin EU:n ilmastotoimiin ja -lainsäädäntöön;

54. kehottaa uudelleen komissiota pyrkimään toteuttamaan EU:n lapsitakuun (European Child Guarantee), jolla varmistetaan, että kaikille köyhyysriskissä eläville eurooppalaisille lapsille taataan maksuton terveydenhuolto, maksuton koulutus, maksuton lastenhoito, asianmukaiset asuinolot ja riittävä ravitsemus; painottaa, että tällaisella politiikalla on parannettava naisten ja tyttöjen tilannetta erityisesti haavoittuvissa ja marginalisoituneissa yhteisöissä; toteaa, että nuorisotakuualoitteeseen on sisällyttävä sukupuolinäkökulma;

55. kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota keräämään sukupuolen mukaan jaoteltuja tilastotietoja ja ottamaan käyttöön naisia ja köyhyyttä koskevia uusia yksittäisiä indikaattoreita ja käyttämään niitä välineenä, jolla voidaan seurata laajemman sosiaali-, talous- ja työllisyyspolitiikan vaikutuksia naisiin ja köyhyyteen, jotta voidaan kehittää parhaiden käytäntöjen vaihtoa köyhyyden torjumiseen tarkoitetuista lainsäädäntö- ja talousarviovälineistä keskittyen erityisesti köyhyysvaarassa oleviin ryhmiin, muun muassa maahanmuuttajataustaisiin naisiin, etnisiin vähemmistöihin kuuluviin naisiin, yksin eläviin naisiin, ikääntyneisiin naisiin, vammaisiin naisiin sekä naisiin, jotka jäävät

kotiin hoitamaan perheenjäsentä, seksuaalisesta suuntautuneisuudesta ja sukupuoli-identiteetistä riippumatta;

56. kehottaa panemaan täytäntöön komission suositukset ja tekemään yhteistyötä komission kanssa;

57. korostaa yhteiskunnallisten yrityksien roolia köyhyydessä elävien, sosiaalisesti syrjäytyneiden ja moniperusteista syrjintää kokevien naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä ja heidän osallistamisessaan;

58. pitää tärkeänä, että EU:n kehitysyhteistyö- ja kehitysapupolitiikassa, -ohjelmissa ja -toimissa otetaan huomioon sukupuolinäkökulma, jotta voidaan lisätä naisten vaikutusmahdollisuuksia ja auttaa heitä itsenäistymään koulutuksen avulla ja jotta voidaan torjua sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja kaikenlaista naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, kuten ihmiskauppaa ja naisten sukuelinten silpomista;

59. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita luomaan sidosryhmien osallistumisprosesseja, joilla edistetään ja helpotetaan köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa olevien henkilöiden, etenkin naisten ja tyttöjen, suoraa osallistumista sosiaalista osallistamista koskevan politiikan suunnitteluun kaikilla tasoilla;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan sukupuolitietoista budjetointia välineenä, jolla voidaan varmistaa, että talousarvioita koskevissa päätöksissä otetaan huomioon sukupuoliulottuvuus ja tarkastellaan sen erilaisia vaikutuksia;

61. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä köyhyyden torjumisessa sellaisten kansalaisjärjestöjen kanssa, jotka toimivat menestyksekkäästi äärimmäisestä köyhyydestä kärsivillä alueilla ja joilla on arvokasta tietotaitoa paikallisista yhteisöistä; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan paikallista tehokasta yhteistyötä;

62. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan työmarkkinaosapuolet (ammattiyhdistykset ja työnantajat) sekä kansalaisyhteiskunnan, myös sukupuolten tasa-arvoa ajavat elimet, mukaan sukupuolten välisen tasa-arvon toteuttamiseen yhdenvertaisen kohtelun edistämiseksi; korostaa, että työmarkkinaosapuolten väliseen vuoropuheluun on sisällyttävä sukupuolten tasa-arvoa koskevien käytäntöjen, muun muassa joustavien työjärjestelyjen, seuranta ja edistäminen työpaikoilla työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen helpottamiseksi; painottaa työehtosopimusten merkitystä syrjinnän torjumisessa sekä naisten ja miesten tasa-arvon edistämisessä työssä sekä muiden välineiden, kuten käytännesääntöjen, tutkimuksen tai kokemustenvaihdon ja hyvien käytäntöjen, seurannan merkitystä sukupuolten väliseen tasa-arvoon liittyvissä kysymyksissä;

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Euroopan parlamentti on useiden vuosien ajan kiinnittänyt enemmän huomiota naisten köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevaan problematiikkaan. Monissa päätöslauselmissa kehotetaan torjumaan tämän köyhyyden monien eri osa-alueiden syitä ja seurauksia. On kuitenkin todettava, että vuonna 2015 edistyttiin varsin vähän huolimatta kaikista ponnisteluista.

Talouskriisi, josta unioni on vähitellen nousemassa, on nostanut köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien henkilöiden, sekä miesten että naisten, määrää.

Käytettävissä olevien tuloköyhyyden ja tulojen eriarvoisuuden jakautumista EU:ssa koskevien viimeisimpien tilastojen mukaan köyhyys uhkaa sosiaalisten tulonsiirtojen jälkeen 16,6 prosenttia väestöstä 28 jäsenvaltion EU:ssa. Kyseinen riski on 17,2 prosenttia naisten ja 16,1 prosenttia miesten kohdalla. Näissä luvuissa on tietenkin monia eroavaisuuksia eri jäsenvaltioissa.

Köyhyys koskee kuitenkin yhä keskimäärin enemmän naisia kuin miehiä etenkin, jos kyseessä ovat yksinhuoltajaäidit, eläkeläiset, maahanmuuttajat tai vammaiset. He ovat yliedustettuina epävarmoissa työpaikoissa, heidän osuutensa uran keskeyttäneiden joukossa on suuri, heitä on suuri määrä ”naisystävällisissä” ammateissa (terveydenhuolto, kotitaloustyö jne.) ja osa-aikatyössä enemmänkin siitä syystä, että heidän on huolehdittava läheisistään kuin siksi, että se olisi heidän tarkoituksellinen valintansa.

Palkkaero miehiin verrattuna ja eläke-ero, joka johtuu työuran keskeyttämisestä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamiseksi, ovat suuri rasite taloudellisissa vaikeuksista kärsiville naisille ja aiheuttavat päivittäistä epävarmuutta heidän taloudellisesta riippumattomuudestaan.

Tässä mietinnössä tuodaan esiin jatkuva eriarvoisuus, josta naiset kärsivät. Siinä korostetaan ponnisteluja, joihin unionin ja jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä, jotta kaikilla olisi sukupuolesta riippumatta samat mahdollisuudet työllisyyden, sosiaaliturvan, palkkauksen, koulutuksen, lastenhoidon ja kulttuurin aloilla. Siinä muistutetaan etenkin taloudellisista välineistä, joita unionilla ja jäsenvaltioilla on käytössään torjuakseen köyhyyttä, joka uhkaa yli puolta väestöstä.

Naisten köyhyyden torjunnassa on kyse sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta. Jäsenvaltioiden tämän epäoikeudenmukaisuuden vähentämiseen suoraan tai epäsuorasti käyttämiä julkisia varoja ei pidä katsoa tuhlaukseksi tai pelkiksi kustannuksiksi vaan kannattavaksi investoinniksi köyhyyden kierteen katkaisemiseksi.

Nämä menot mahdollistaisivat työvoiman vapauttamisen perhevelvoitteiden rajoitteista ja tukisivat kotimaista kysyntää, joka on välttämätöntä EU:n talouden elpymiseksi.

Naisten köyhyyden torjuminen tarjoaisi myös ainakin osittaisen ratkaisun lasten köyhyysongelmaan ja siten myös maailmanlaajuiseen köyhyyteen.

21.3.2016

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO (*)

naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalle

köyhyydestä: sukupuolinäkökulma
(2015/2228(INI))

Valmistelija: Lynn Boylan

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

A. katsoo, että lisääntyneen sosiaalisen ja taloudellisen hyvinvoinnin aikaansaamasta sukupuolten tasa-arvosta työmarkkinoilla hyötyy naisten lisäksi talous ja koko yhteiskunta; toteaa, että miesten ja naisten tasa-arvon varmistamista koskeva tavoite juontaa juurensa vuonna 1957 tehtyyn Rooman sopimukseen;

B. ottaa huomioon, että naisten työllisyysaste on yleensä matalampi kuin miesten: vuonna 2014 miesten työllisyysaste oli 70,1 prosenttia 28 jäsenvaltion EU:ssa, kun taas naisten työllisyysaste oli 59,6 prosenttia[1]; toteaa, että komission mukaan naiset ansaitsivat edelleen vuonna 2015 keskimäärin 16 prosenttia vähemmän tunnilta samasta työstä kuin miehet; toteaa sukupuolten palkkaeron johtavan usein siihen, että naisten eläkkeet jäävät pienemmiksi kuin miesten, joten eläkeikäisiksi tullessaan naiset joutuvat miehiä todennäköisemmin elämään köyhyydessä; toteaa, että naisten eläkkeet ovat koko EU:ssa keskimäärin 39 prosenttia pienempiä kuin miesten eläkkeet; toteaa, että tieto- ja viestintätekniikan alalle on tyypillistä monia muita aloja voimakkaampi vertikaalinen ja horisontaalinen eriytyminen, koska enemmistö naisista (54 prosenttia) työskentelee

[1] http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Employment_statistics&oldid=190559

pienipalkkaisissa ja matalan osaamistason tehtävissä ja naisten koulutustason ja heidän tehtäviensä välillä on huomattava kuilu;

C. toteaa, että sukupuolten väliset työllistymis- sekä palkka- ja sen myötä myös eläke-erot, naisten ylisuuri osuus epävarmoissa työsuhteissa[1], muutoin kuin vapaaehtoisesti tehtävä osa-aikatyö sekä lasten tai muiden perheenjäsenten hoivaamisesta aiheutuvat naisten työuran katkokset johtavat tilanteeseen, jossa köyhyys koettelee erityisesti naisia tai jossa naiset ovat erityisessä vaarassa joutua elämään köyhyydessä; toteaa, että yksinhuoltajaperheet, etenkin perheet, joissa yksinhuoltajana on äiti, ovat suuremmassa köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa (EU:n tulo- ja elinolotilastojen mukaan 49,8 prosenttia, kun taas kotitalouksien, joissa on huollettavana olevia lapsia, vastaava osuus on keskimäärin 25,2 prosenttia, joskin maiden välillä on suuria eroja)[2]; ottaa huomioon, että vanhempien köyhyys johtaa lasten köyhyyteen ja että sillä on vakavia seurauksia lasten myöhempään elämään; toteaa, että naisten työmarkkinoille osallistumisen lisääntymisestä voi olla apua naisia koskevan suuremman köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen liittyvän vaaran torjumisessa;

D. toteaa, että kun entistä useampia naisia rohkaistaan osallistumaan työmarkkinoille ja pysymään siellä, tästä voi olla hyötyä useimmissa EU:n jäsenvaltioissa ennustettavissa olevan työikäisen väestön supistumisen vaikutusten tasapainottamisessa, ja että näin ollen voitaisiin vähentää julkiseen talouteen ja sosiaaliturvajärjestelmiin kohdistuvia paineita, hyödyntää entistä paremmin naisten taitoja ja osaamista sekä lisätä kasvupotentiaalia ja kilpailukykyä;

1. katsoo, että miehiä on kannustettava edistämään sukupuolten tasa-arvoa ja osallistumaan siihen kaikilla työmarkkinoiden aloilla ja tasoilla;

2. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään toimenpiteisiin kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan moninkertaisen syrjinnän torjumiseksi, jotta voidaan varmistaa syrjimättömyyden ja tasa-arvon periaatteen toteutuminen työmarkkinoilla ja työllistymismahdollisuuksien saatavuudessa; kehottaa niitä erityisesti toteuttamaan sosiaalista suojelua koskevia toimia sen varmistamiseksi, että naisten palkka- ja sosiaalietuudet, eläkkeet mukaan luettuina, ovat samansuuruiset kuin miehillä, joilla on sama tai vastaava työkokemuspohja tai jotka tekevät samaa tai samanveroista työtä;

3. kehottaa panemaan täysipainoisesti täytäntöön miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa annetun direktiivin 2006/54/EY ja tarkistamaan sitä niin, että yrityksille asetetaan pakollinen vaatimus laatia sukupuolten tasa-arvoa koskevia toimia tai suunnitelmia, kuten eriytymisen vähentämiseen, palkkajärjestelmien kehittämiseen liittyviä sekä naisten työuria tukevia toimia;

4. katsoo, että vammaiset naiset sekä naiset, jotka jäävät kotiin hoivaamaan sukulaista ovat kohtuuttoman suuressa vaarassa päätyä elämään köyhyydessä;

---

[1] McKay, Sonia; Jefferys, Steve; Paraksevopoulou, Anna; Keles, Janoj. huhtikuu 2012. *Epävarmoja työsuhteita ja sosiaalisia oikeuksia koskeva tutkimus 2012* Tehty komission toimeksiannosta.
Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 epävarmassa asemassa olevista naistyöntekijöistä EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 1).

[2] Lapsiköyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä Euroopassa käsittelevän Save the Children -järjestön raportti ”Child poverty and social exclusion in Europe” Bryssel, 2014, s. 14.

5. painottaa, että ongelman jatkumisen aiheuttaa suoranaisen syrjinnän lisäksi maskuliinisuuden ja feminiinisyyden representaatioiden stereotyyppien säilyminen työmarkkinoilla eri aloilla ja ammateissa ja että se tukee ja vahvistaa naisten ja miesten välisiä eriarvoisia valtasuhteita ja -rakenteita, joihin on puututtava;

6. painottaa, että syrjintä työmarkkinoilla on yksi sukupuolten eriarvoisuuden pääasiallisista syistä yhteiskunnassa ja että yhdenvertaiset mahdollisuudet työelämässä ja naisten taloudellinen riippumattomuus ovat ratkaisevan tärkeitä sukupuolten tasa-arvolle muilla aloilla; kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan työmarkkinoilla ilmenevän sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumiseksi tähtääviä voimakkaita toimenpiteitä, jotka kattavat esimerkiksi rekrytointiin, palkkaukseen, sosiaalietuihin ja eläkkeisiin liittyvät näkökohdat; korostaa lisäksi, että puututtaessa syrjintään on tärkeää ottaa huomioon moninkertaisen ja moniperusteisen syrjinnän muodot, jotka kohdistuvat vammaisiin naisiin, maahanmuuttajanaisiin ja etnisiä vähemmistöjä edustaviin naisiin, romaninaisiin, vanhempiin naisiin, yksinhuoltajaäiteihin ja hlbtiq-ihmisiin;

7. katsoo, että sukupuolten välisten palkkaerojen poistaminen edellyttää naisten työmarkkinoille osallistumisen lisäämistä, palkanmaksuprosessin (mukaan lukien toimialoittain jaotellut tiedot) suurempaa avoimuutta ja sitä seuraavaa palkkojen läpinäkyvyyttä koskevan komission suosituksen täytäntöönpanoa, sukupuolineutraalia työnkuvaa ja luokittelua, käännettyä todistustaakkaa puututtaessa sukupuoleen perustuvaan syrjintään työpaikoilla, naisten ja miesten yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevan periaatteen soveltamista ja asiaa koskevan unionin lainsäädännön voimaan saattamista; katsoo myös, että on lopetettava työvoiman jaottelu sukupuolittain ja korostettava voimakkaammin toimintaperiaatteita, joilla edistetään työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista;

8. huomauttaa, että sukupuolten välinen palkkakuilu ja urakehitykseen liittyvä kuilu ovat edelleen todellisuutta tieto- ja viestintätekniikan alalla työskenteleville naisille; korostaa, että palkkojen oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden varmistamiseksi määritelty periaate, jonka mukaan samasta työstä maksetaan samalla työpaikalla sama palkka, on koetteilla, vaikka se on yksi työmarkkinoiden sosiaalisen oikeudenmukaisuuden peruspilareista ja sitä olisi suojattava ensisijaisesti; muistuttaa, että palkkaukseen ja urakehitykseen liittyvää eriarvoisuutta ei saisi päästää juurtumaan digitaalitalouteen; korostaa, että naisten yhä laajempi osallistuminen työmarkkinoille ja tähän liittyvät investoinnit yhteiskunnalliseen osallisuutta koskeviin toimenpiteisiin auttavat vähentämään sukupuolten välisiä palkkaeroja; painottaa kollektiivisten neuvottelujen merkitystä myös digitaalisessa markkinataloudessa työpaikkojen laadun ja turvallisuuden suojaamiseksi digitalisoinnin aikana;

9. katsoo, että sukupuolten väliseen eläke-eroon, joka on EU:ssa 39 prosenttia[1] ja päätekijä naisten köyhyydessä, on puututtava laajalla kattavien välineiden kirjolla; toteaa, että naiset joutuvat ponnistelemaan saadakseen kokoon riittävät eläkemaksut sekä yksityisten että julkisten eläkejärjestelmien osalta palkka-erojen sekä epävarman ja matalapalkkaisen työn vuoksi ja että he joutuvat huolehtimaan palkattomasta hoidosta ja joutuvat työmarkkinoiden ulkopuolelle pitkiksi ajoiksi elämänsä aikana; painottaa, että on tärkeää

[1] Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. syyskuuta 2015 kertomuksesta aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaisen teemavuoden 2012 toteutuksesta, tuloksista ja yleisestä arvioinnista (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0309).

torjua välillistä syrjintää eläkejärjestelmissä, eikä pelkästään ammatillisten lisäeläkejärjestelmien vaan myös lakisääteisten eläkejärjestelmien käytäntöjen yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön sekä naisille että miehille suunnattavia hoitohyvityksiä, eli ottamaan vastaavat jaksot huomioon eläkeoikeuksien kerryttämisessä, jotta voidaan varmistaa, että huollettavana olevalle tai perheenjäsenelle epävirallista ja palkatonta hoivaa antavat työuransa tilapäisesti keskeyttävät henkilöt eivät joudu tämän vuoksi epäedulliseen asemaan ja että hoivaaminen otetaan huomioon eläkeoikeuksia koskevissa laskelmissa, sillä tällaiset hoivaajat hyödyttävät osaltaan yhteiskuntaa; toteaa tässä yhteydessä, että suurin osa EU:ssa annettavasta hoivasta on tällaisten epävirallisten ja palkattomien hoivaajien harteilla ja että heidän paineensa lisääntyvät väestörakenteen muutoksen ja hoivataakan lisääntymisen myötä ja että 78 prosenttia kaikista hoivaajista on naisia;

10. toteaa, että eläkkeellä olevat naiset ovat haavoittavaisin ryhmä, joka usein elää köyhyydessä tai köyhyysvaarassa; kehottaa jäsenvaltioita käsittelemään sukupuolten eläke-eron pienentämistä taloutta koskevana tavoitteena; kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan eläkejärjestelmiään pyrkien aina varmistamaan riittävät eläkkeet kaikille sekä poistamaan eläke-eron; katsoo, että eläke-eron käsittelemiseen soveltuviin välineisiin kuuluvat muun muassa eläkejärjestelmien mukauttaminen naisten ja miesten tasa-arvon varmistamiseksi, kolutusta koskevat mukautukset, urasuunnittelu, vanhempainvapaajärjestelmät ja muut vanhemmuutta tukevat palvelut; kehottaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioita harkitsemaan yhteisiä eläkeoikeuksia avio- ja asumuseroa koskevissa tapauksissa; toteaa, että lisäeläkejärjestelmiä pidetään yhä useammin yllä vakuutuksia koskevien periaatteiden mukaisesti ja että tämä saattaa aiheuttaa sosiaaliturvan puutteellisuutta[1]; painottaa unionin tuomioistuimen tehneen selväksi, että ammatillisia lisäeläkejärjestelmiä on pidettävä palkkana ja että niihin on sovellettava yhdenvertaisen kohtelun periaatetta;

11. toteaa, että naiset ovat useammin epävarmoissa työsuhteissa, tekevät useammin pienipalkkaista työtä ja heillä on useammin epätyypillisiä työsopimuksia; toteaa, että yksi työsuhteiden epävarmuuteen liittyvä tekijä on laajasti yleistynyt muu kuin vapaaehtoinen osa-aikatyö, joka lisää köyhyyden riskiä ja jonka osuus kokonaistyöllisyydestä on kasvanut 16,7 prosentista 19,6 prosenttiin; kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan toimenpiteitä, joilla torjutaan pimeää työtä, epävarmoja työsuhteita ja epätyypillisiin sopimuksiin liittyviä väärinkäytöksiä, mukaan lukien eräissä jäsenvaltioissa käytettävät nollatuntisopimukset; korostaa, että naiset tekevät pimeää työtä hyvin paljon, mikä vaikuttaa kielteisesti naisten tuloihin, sosiaaliturvaan ja sen kattavuuteen, ja että sillä on kielteinen vaikutus EU:n BKT:hen; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan niiden Kansainvälisen työjärjestön (ILOn) suositusten täytäntöönpanoa, joiden tarkoituksena on vähentää epävarmojen työsuhteiden määrää[2], esimerkiksi analysoimalla ja rajoittamalla olosuhteita, joissa epävarmoja työsuhteita voidaan käyttää ja rajoittamalla sen ajan pituutta, joksi työntekijät voidaan palkata tällaisia sopimuksia ketjuttamalla, minkä jälkeen heille on annettava mahdollisuus valita vakituinen työsopimus;

12. korostaa, että huolimatta siitä, että naiset ovat yhä pätevämpiä ja ovat jopa saavuttaneet koulutuksen kautta enemmän taitoja kuin miehet, he ovat edelleen aliedustettuina

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.
[2] Kansainvälinen työjärjestö, Policies and regulations to combat precarious employment, 2011.

työmarkkinoilla; korostaa, että tämän johdosta tarvitaan lisätoimia, jotta poliittiseen päätöksentekoon voidaan kokonaisvaltaisesti liittää työelämää koskevat tekijät tasapainoisesti, kuten hoitopalvelut, erilaiset vapaat, joustavat työaikajärjestelyt sekä sellaiset vero- ja etuusjärjestelmät, joilla kannustetaan toissijaisia tulonsaajia työntekoon tai lisäämään työntekoa;

13. kehottaa komissiota purkamaan niin kutsutun lasikaton, joka estää naisia pääsemästä johtavaan asemaan tai huipputehtäviin; kehottaa siksi hyväksymään nopeasti naisten johtokuntapaikkoja koskevan direktiivin, joka olisi tärkeä ensimmäinen askel kohti tasapuolista edustusta julkisella ja yksityisellä sektorilla, ja painottaa, että on komission vastuulla toteuttaa toimia, joilla voitaisiin purkaa neuvostossa lukkiutunut tilanne, mitä tulee lainsäädäntöön, joka koskee päätöksentekoasemissa työskentelevien henkilöiden rekrytoinnin avoimuutta ja sukupuolten tasavertaisempaa edustusta;

14. korostaa yrittäjyyttä yhtenä mahdollisuutena naisten taloudelliseen riippumattomuuteen; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan tarjolla olevien mahdollisuuksien saatavuutta ja tiedottamaan niistä, esimerkiksi mikrolainoista, joilla voidaan hankkia rahoitusta velkaantumatta liikaa (koronkiskonta);

15. korostaa, että työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen on avainasemassa sukupuolten tasa-arvoon pyrittäessä; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita edistymään äitiysvapaasta annetun direktiiviehdotuksen ja hoivatyöntekijöiden vapaasta annetun direktiiviehdotuksen käsittelyssä sekä tehostamaan isyyslomaa koskevaa lainsäädäntöä; korostaa, että helposti saatavilla olevien, kohtuuhintaisten ja laadukkaiden lastenhoito- ja tukipalvelujen puute vaikuttaa osaltaan sukupuolten välisiin työllisyys-, palkka- ja eläke-eroihin sekä epävarmoissa työsuhteissa, köyhyydessä tai köyhyysvaarassa olevien naisten suhteettoman suureen määrään; korostaa, että tilanne on tämä erityisesti yksinhuoltajaperheissä, joista huolehtivat enimmäkseen naiset; korostaa erityisesti tässä yhteydessä lastenhoitoa koskevien Barcelonan tavoitteiden saavuttamisen merkitystä; painottaa, että nämä tavoitteet asetettiin alun perin vuodelle 2020, mutta niitä ei vieläkään ole saavutettu useimmissa jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään naisten osallistumista työmarkkinoille toimenpiteillä, joilla parannetaan työ- ja perhe-elämän tasapainottamista ja otetaan erityisesti huomioon hankalat perhetilanteet, ja varmistamaan, että lastenhoito- ja tukipalvelujen saatavuutta parannetaan esimerkiksi lisäämällä lastenhoitopalvelujen järjestämiseen kohdennettavia varoja ja/tai kotitalouksille annettavaa tukea, kannustetaan työnantajia osallistumaan lastenhoitokustannuksiin, hyödyntämään paremmin unionin varoja ja ottamaan oppia kunkin jäsenvaltion parhaista käytänteistä;

16. katsoo, että lasten köyhyys liittyy naisten köyhyyteen, ja kehottaa näin ollen jäsenvaltioita panemaan täytäntöön lasten köyhyydestä ja hyvinvoinnista annetun suosituksen[1] ja käyttämään sen yhteydessä indikaattoreihin perustuvia seurantakehyksiä;

17. pitää myönteisenä, että parlamentti on kehottanut komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön lapsitakuun siten, että jokaisella köyhyydessä elävällä lapsella voi olla oikeus

[1] Komission suositus ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre”, Bryssel , 20.2.2013, C(2013)0778.

ilmaiseen terveydenhuoltoon, ilmaiseen koulutukseen, ilmaiseen lastenhoitoon, ihmisarvoiseen asuntoon ja riittävään ravintoon[1];

18. katsoo, että säästötoimet johtavat hoitopalvelujen yksityistämiseen, minkä vuoksi hoitopalvelujen saatavuus heikkenee ja lisäksi naisten lastenhoitoon sekä vanhusten- ja vammaistenhoitoon liittyvä taakka kasvaa, kun hoitovastuu siirtyy yhteiskunnalta naisille; kehottaa jäsenvaltioita luomaan korkealaatuiset ja helposti saatavilla olevat julkiset palvelut, kuten lastenhoito-, vammais- ja vanhustenhoitopalvelut;

19. toteaa, että vammaisille henkilöille, vanhuksille ja muille apua tarvitseville henkilöille suunnattujen kohtuuhintaisten ja laadukkaiden hoiva- ja tukipalvelujen puute heikentää hoitopalvelujen saatavuutta ja lisää merkittävästi naisten rasitusta; toteaa, että julkisia palveluja ja sosiaalista infrastruktuuria koskevat leikkaukset vaikuttavat suhteettomasti naisiin ja haittaavat heidän osallistumistaan työmarkkinoille, mikä lisää köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan laadukkaiden ja helposti saatavien julkisten palvelujen, mukaan lukien lasten- ja vanhustenhoito, ja tarjoamisen, johon sisältyy terveys- ja sosiaalipalvelujen alan työn houkuttelevuuden lisääminen sekä miesten että naisten ja erityisesti nuorten keskuudessa;

20. korostaa etenkin naisille suunnattujen korkealaatuisten julkisten palvelujen merkitystä, sillä he ovat muita enemmän riippuvaisia tällaisista palveluista; korostaa korkealaatuisten, kohtuuhintaisten, sopivasti sijaitsevien ja kysyntään perustuvien julkisten palvelujen yleisen saatavuuden merkitystä köyhyyden torjumisessa;

21. korostaa tarvetta torjua johdonmukaisesti erityisesti naisiin kohdistuvaa perheväkivaltaa; muistuttaa, että naisten taloudellinen riippumattomuus on olennaisen tärkeää heidän elämälleen ja kyvylleen päästä irti perheväkivaltatilanteista ja että naiset, jotka ovat käyttäneet kaikki palkalliset lomapäivänsä, ovat vaarassa menettää työpaikkansa ja taloudellisen riippumattomuutensa; toteaa, että Australiassa ja Yhdysvalloissa hiljattain käyttöönotettu perheväkivaltaan liittyvä loma on tuonut monille työntekijöille työpaikan suojan sillä välin, kun he käsittelevät perheväkivallan seurauksia, kun asianosaisille annetaan aikaa hoitaa lääkärikäynnit, oikeuteen saapumiset ja muut tällaisissa tilanteissa hoidettavat velvollisuudet; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan, voidaanko ottaa käyttöön erityinen palkallinen loma perheväkivallan uhreille ja siitä selviytyneille tapauksissa, joissa palkallisen loman puuttuminen estää uhreja säilyttämästä työpaikkansa, ja mitä seurauksia tästä järjestelmästä seuraisi, samalla kun varmistetaan yksityisyyden suoja; kehottaa toteuttamaan lisätoimenpiteitä perheväkivallan muodostamasta ongelmasta valistamiseksi ja sen uhrien auttamiseksi, asiaa koskevan tietoisuuden lisäämiseksi sekä uhrien oikeuksien puolustamiseksi ja heidän taloudellisen riippumattomuutensa suojelemiseksi;

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että rakenne- ja investointirahastoja, erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa sekä Euroopan strategisten investointien rahastoa, käytetään koulutuksen parantamiseen siten, että pyritään parantamaan naisten työmarkkinoille pääsyä sekä torjumaan naisten työttömyyttä, köyhyyttä ja syrjäytymistä; painottaa, että sosiaalisen osallisuuden toimiin ja sosiaalisiin innovaatiohankkeisiin varattua 20 prosentin osuutta Euroopan sosiaalirahastosta voitaisiin käyttää entistä

[1] Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2015 epätasa-arvoisuuden ja erityisesti lapsiköyhyyden vähentämisestä (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0401).

aktiivisemmin sellaisten aloitteiden tukemiseen, joilla pyritään köyhien ja sosiaalisesti syrjäytyneiden naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen, kuten pienten ja paikallisten hankkeiden tukemiseen; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan lisää tiedotuskampanjoita mahdollisuuksista osallistua EU:n rahoittamiin hankkeisiin;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa talousarviota välineenä, jolla voidaan varmistaa, että talousarvioita koskevissa päätöksissä otetaan huomioon sukupuoliulottuvuus ja tarkastellaan sen erilaisia vaikutuksia;

24. kehottaa kehittämään tehokkaasti naisten köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevia indikaattoreita vuonna 2007 laadittujen indikaattoreiden pohjalta[1];

25. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä köyhyyden torjumisessa sellaisten kansalaisjärjestöjen kanssa, jotka toimivat menestyksekkäästi äärimmäisillä köyhyysalueilla ja joilla on arvokasta tietotaitoa paikallisista yhteisöistä; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan paikallista tehokasta yhteistyötä;

26. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan työmarkkinaosapuolet (ammattiyhdistykset ja työnantajat) sekä kansalaisyhteiskunnan, myös sukupuolten tasa-arvoa ajavat elimet, mukaan sukupuolten välisen tasa-arvon toteuttamiseen yhdenvertaisen kohtelun edistämiseksi; korostaa, että työmarkkinaosapuolten väliseen vuoropuheluun on sisällyttävä sukupuolten tasa-arvon seuranta ja edistäminen työpaikoilla, myös joustavien työjärjestelyjen edistäminen työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen helpottamiseksi; painottaa työehtosopimusten merkitystä syrjinnän torjumisessa sekä naisten ja miesten tasa-arvon edistämisessä työssä sekä muiden välineiden, kuten käytännesääntöjen, tutkimuksen tai kokemustenvaihdon ja hyvien käytäntöjen seurannan merkitystä sukupuolten väliseen tasa-arvoon liittyvissä kysymyksissä.

[1] Euroopan unionin neuvosto, työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asiat, ”Jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten suorittaman Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon tarkastelu – Naisten ja köyhyyden indikaattorit” – ehdotukset neuvoston päätelmiksi, joulukuu 2007, 13947/07 ADD.

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	16.3.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 44 –: 4 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Thomas Händel, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Karima Delli, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Ivo Vajgl

28.1.2016

KULTTUURI- JA KOULUTUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalle

köyhyydestä: sukupuolinäkökulma
(2015/2228(INI))

Valmistelija: Silvia Costa

EHDOTUKSET

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

A. ottaa huomioon, että hallitukset ovat lapsen oikeuksia koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa ja vuoden 2030 kestävän kehityksen toimintaohjelmassa sitoutuneet varmistamaan, että kaikki pojat ja tytöt saavat täyden alemman perusasteen koulutuksen; ottaa huomioon, että parlamentti järjesti kansainvälisenä naistenpäivänä toukokuussa 2015 tapahtuman naisten ja tyttöjen mahdollisuuksien parantamisesta koulutuksen avulla; toteaa, että virallinen ja epävirallinen koulutus ovat välttämättömiä marginalisoitumisen ja moninkertaisen syrjinnän torjumisessa, koska ne luovat vuoropuhelua, avoimuutta ja yhteisöjen välistä ymmärrystä sekä parantavat marginalisoituneiden yhteisöjen asemaa;

B. ottaa huomioon, että yksi Eurooppa 2020 -strategian tavoitteista on vähentää kansallisten köyhyysrajojen alapuolella elävien eurooppalaisten määrää niin, että 20 miljoonaa ihmistä pääsisi köyhyydestä vuoteen 2020 mennessä;

C. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin kuuluu koulunkäynnin keskeyttävien osuuden laskeminen alle 10 prosenttiin;

D. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian yhtenä tavoitteena on varmistaa, että korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden 30–34-vuotiaiden osuus nousee 40 prosenttiin nykyisestä keskimääräisestä 37,9 prosentista; toteaa, että nykyään naisista keskimäärin 42,3 prosenttia on suorittanut korkea-asteen tutkinnon, kun miesten vastaava osuus on keskimäärin 33,6 prosenttia;

E. ottaa huomioon, että aikuiskoulutukseen osallistuvien osuus on keskimäärin 11 prosenttia Eurooppa 2020 -strategian tavoitteena olevan 15 prosentin sijaan ja naisten osallistuminen aikuiskoulutukseen on vähäisempää, mikä johtuu pääasiassa siitä, että tällainen toiminta on huonosti yhdistettävissä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen asettamiin vaatimuksiin;

F. katsoo, että sukupuolten tasa-arvoa painottavalla koulutuksella on pyrittävä torjumaan köyhyyden naisistumista pyrkimällä eroon sukupuolistereotypioista ja lisäämällä naisten ja tyttöjen sekä muiden sukupuoli-identiteettien edustajien edustusta taloudellisessa, yhteiskunnallisessa ja poliittisessa elämässä;

G. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden toteuttamat julkisen talouden säästötoimet ja työmarkkinauudistukset ovat saaneet aikaan sen, että köyhyys on lisääntynyt, työttömyysluvut ovat kasvaneet ja epävarmojen ja huonolaatuisten työpaikkojen määrä on kasvanut; toteaa, että nämä toimenpiteet ja uudistukset ovat vaikuttaneet kielteisimmin naisten tilanteeseen;

H. toteaa, että köyhyys on merkittävä tekijä tarkasteltaessa yhdenvertaisia mahdollisuuksia saada koulutusta, sillä koulunkäynnistä aiheutuu suoria ja epäsuoria kustannuksia;

I. ottaa huomioon, että talouskriisi on vaikuttanut erityisesti naisiin ja lisännyt heidän köyhyysriskiään;

J. huomauttaa, että kiusaaminen vaikuttaa merkittävästi oppimistuloksiin ja kiusaamisen psykologiset vaikutukset tyttöihin ja poikiin ovat erilaisia samoin kuin sen vaikutukset heidän suoriutumiseensa;

K. toteaa, että ammatillinen koulutus ja ammattitaidon kehittäminen edistävät työelämään pääsyä;

1. korostaa, että tasavertaiset mahdollisuudet kohtuuhintaiseen lasten päivähoitoon ovat avainasemassa työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa, jotta voidaan välttää se, että naiset joutuvat pakosta valitsemaan osa-aikatyön tai puolipäivätyön tai luopumaan työnteosta kokonaan, ja katsoo, että mahdollisuus ilmaiseen korkealaatuiseen koulutukseen on keskeinen tekijä poikien ja tyttöjen yhtäläisten mahdollisuuksien turvaamisessa ja etenkin naisten köyhyyskierteen katkaisemisessa;

2. panee merkille, että koulutus ja kulttuuri ovat ratkaisevassa asemassa asenteiden ja stereotypioiden kyseenalaistamisessa ja muuttamisessa sekä naisten ja tyttöjen auttamisessa tasa-arvoon;

3. korostaa, että sukupuoleen perustuva syrjintä on jopa vielä merkittävämpi tekijä, jonka vuoksi tytöt ovat heikommassa asemassa paitsi koulutukseen pääsyssä myös koulutuksen perimmäisessä tavoitteessa, sillä koulutuksella olisi pyrittävä siihen, että kehittämällä tyttöjen potentiaalia tuetaan heidän persoonallisuutensa, kykyjensä ja itseluottamuksensa sekä heidän henkisten ja fyysisten valmiuksiensa kehittymistä;

4. korostaa, että on kurottava välittömästi umpeen kuilu, joka johtuu siitä, että naisten koulutustaso EU:ssa on korkea mutta heidän myöhemmät ammatilliset mahdollisuutensa eivät vastaa sitä, mikä koituu koko yhteiskunnan tappioksi;

5. korostaa, että on tärkeää varmistaa virallista koulutusta täydentävän koulutustoiminnan ja -ohjelmien tukeminen ja rahoittaminen, erityisesti tyttöjen tapauksessa, ja tarjota siten mahdollisuus hankkia pehmeitä ja monialaisia taitoja, jotta edistetään unionin kansalaisuuden kehittymistä; painottaa epävirallisen oppimisen merkitystä myös koulu- ja

työmaailman tuomisessa lähemmäs ihmisiä, joiden osaamistaso on matala ja jotka ovat köyhyysvaarassa;

6. korostaa, että myös aikuisille ja erityisesti naisille on tärkeää tarjota ammattikoulutusta, ammattitaidon kehittämistä ja muuta koulutusta ja ohjausta, jotta voidaan helpottaa heidän pääsyään tai paluutaan työelämään ja vähentää näin köyhyysriskiä;

7. korostaa, että sukupuolten tasa-arvo koulutuksessa tarkoittaa, että sekä tytöille että pojille ja sekä naisille että miehille tarjotaan samat mahdollisuudet ja että heitä kohdellaan samalla tavalla korkealaatuiseen koulutukseen pääsyssä, koulutuksen aikana ja koulutuksen päättyessä ja että toteutetaan positiivisia erityistoimia, joilla torjutaan rakenteellista, kulttuurista ja monialaista sukupuolten epätasa-arvoa, jotta voidaan koulutuksen kautta parantaa naisten ja tyttöjen mahdollisuuksia; huomauttaa, että Euroopan unionissa 60 prosenttia korkeakoulututkinnon suorittaneista on naisia mutta naisten työttömyys on edelleen miehiä korkeampi; korostaa siksi tarvetta kehittää kestäviä ratkaisuja ja huomioida sukupuolten tasa-arvoon liittyvät kysymykset ammatinvalinnanohjauksessa sekä työllisyyttä tukevassa ja talouskasvua elvyttävässä politiikassa;

8. korostaa, että on tärkeää kouluttaa opettajia tiedostamaan sukupuoliroolien ja -stereotypioiden vaikutus ja niiden ehkäisemisen merkitys; korostaa, että on tarpeen selvittää, missä määrin sukupuolistereotypioita kyseenalaistetaan opetuksessa;

9. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota poistamaan viralliseen ja epäviralliseen koulutukseen sekä elinikäiseen oppimiseen pääsyn esteitä lisäämällä tietoisuutta ja parantamalla ohjausta sekä tarjoamalla taloudellista tukea ja lasten päivähoidon ja vanhustenhoidon kaltaista tukea, jotta naiset ja miehet voisivat osallistua elinikäiseen oppimiseen, sekä omaksumalla sukupolvien välisen lähestymistavan ja edistämällä unionin toimielinten roolia;

10. muistuttaa, että kaikilla koulutusjärjestelmän tasoilla tarvitaan sukupuolinäkökulman valtavirtaistamista, ja korostaa, että on torjuttava teknisillä aloilla vallitsevia stereotypioita, sillä nämä rajoittavat tyttöjä ammatinvalinnassa; huomauttaa, että naisten on tärkeää olla edustettuina koulujen, yliopistojen ja muiden oppilaitosten päätöksenteossa;

11. korostaa, että naiset ja tytöt ovat vapaita valitsemaan koulutuksensa, ammattinsa ja uransa;

12. ilmaisee huolensa siitä, että naisia, joilla on lapsia, syrjitään työpaikalla nimenomaan siksi, että he ovat äitejä, eikä niinkään siksi, että heidän työsuorituksensa olisi heidän työtovereidensa työsuoritusta heikompi; kehottaa jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti myönteistä kuvaa äideistä työntekijöinä ja torjumaan ”äitiydestä rankaisemista”, jota useiden tutkimusten mukaan todistetusti esiintyy;

13. kehottaa ottamaan käyttöön rahoitusmekanismeja, jotka kannustavat tasavertaisen edustuksen saavuttamiseen aloilla, joilla sukupuolijakauma on epätasapainossa, ja korostaa, että tarvitaan sukupuolen mukaan jaoteltuja tietoja, jotta voidaan ymmärtää paremmin tyttöjen, poikien, miesten ja naisten tilannetta ja näin puuttua epätasapainoon tehokkaammin; kehottaa komissiota esittämään sukupuolen ja iän mukaan jaoteltuja

tietoja osallistumisesta unionin koulutuksen alan liikkuvuusohjelmiin, joista voidaan mainita Erasmus+, Luova Eurooppa ja Kansalaisten Eurooppa;

14. korostaa, että kaikissa jäsenvaltioissa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaara kytkeytyy lasten kohdalla selkeästi heidän vanhempiensa ja huoltajiensa, erityisesti äitien, koulutustasoon, vanhempien asemaan työmarkkinoilla ja sosiaalisiin olosuhteisiin sekä valtion perheille tarjoamiin tukipalveluihin; painottaa, että koulutuksen puute lisää huomattavasti lasten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaaraa; huomauttaa, että erinäiset perheeseen liittyvät tekijät, kuten perhesuhteiden epävakaus, elämäntapa, yksinhuoltajuus, huonot elinolot, terveys- ja mielenterveysongelmat sekä perheväkivalta, voivat myös lisätä sen todennäköisyyttä, että nuoret keskeyttävät koulutuksensa ennenaikaisesti;

15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan viralliseen ja epäviralliseen koulutukseen sekä elinikäiseen oppimiseen köyhyyden poistamiseksi ja naisten edustuksen lisäämiseksi perinteisesti miesvaltaisilla aloilla, kuten tieteen, tekniikan, insinööritieteen, matematiikan ja yrittäjyyden aloilla, muun muassa positiivisten naisroolimallien ja vertaismentorointiverkostojen avulla ja poistamaan näin sukupuolistereotypioita ja ennakkoluuloja;

16. korostaa, että köyhyys voi tietoisesti tai tiedostamatta vaikuttaa poikien ja tyttöjen koulutusvalintoihin, sillä raha on tällöin yhtenä tekijänä; korostaa tämän vuoksi, että opinto-ohjauksesta vastaavan henkilöstön perheille antamilla neuvoilla on tärkeä merkitys, jotta pojat ja tytöt voivat saavuttaa täyden potentiaalinsa, sillä ne auttavat heitä tekemään oikeita koulutusvalintoja;

17. korostaa, että urheilu on merkittävä luonteen kasvatuksen väline ja arvojen välittäjä ja se voi auttaa pääsemään eroon ennakkoluuloista ja stereotypioista, jotka estävät naisia ja miehiä kehittämästä itseään henkilökohtaisten odotustensa ja yksilöllisten valmiuksiensa mukaisesti;

18. pyytää jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota molempien sukupuolten laadukkaaseen liikuntakasvatukseen ja kehottaa niitä laatimaan tätä koskevia strategioita;

19. korostaa urheilun kautta tapahtuvan kasvatuksen merkitystä sekä urheilun mahdollisuuksia auttaa sosiaalisesti heikossa asemassa olevia nuoria saamaan elämänsä takaisin oikeille raiteille, ja pyytää jäsenvaltioita ja urheiluseuroja edistämään reilun pelin periaatteita kilpailuissa;

20. vaatii erityisesti, että maahanmuuttajien ja pakolaisten lapsille, sekä pojille että tytöille, turvataan oikeus koulutukseen, ja toteaa, että tämä on yksi eurooppalaisten yhteiskuntien ensisijaisista tavoitteista; korostaa tämän vuoksi, että sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla olisi toteutettava kiireellisiä toimia maahanmuuttajien koulutuksen alalla, koska maahanmuuttokriisi ei ole laantumaan päin; korostaa, että koulutus on avain kotoutumiseen ja työllistyvyyteen, ja toteaa, että jos kansalliset koulutusjärjestelmät eivät vastaa tähän haasteeseen, saattaa käydä niin, että kulttuurinen eriytyminen lisääntyy ja yhteiskunnalliset jakolinjat syventyvät entisestään; katsoo, että niin pakolaisleireillä kuin pakolaisia vastaanottavissa kunnissa tapahtuvan koulutuksen on oltava laadukasta ja sen yhteydessä on tarjottava kielellistä ja psykologista tukea, ja katsoo, että pakolaisaseman

tunnustamista koskevat hallinnolliset ja byrokraattiset kysymykset eivät saa olla esteenä koulutukseen pääsylle;

21. palauttaa mieliin, että maahanmuuttajanaiset ja -lapset kuuluvat haavoittuvimpiin ryhmiin ja heidän taloudellisen ja sosiaalisen syrjäytymisen riskinsä on suuri, sillä heillä on rajoitetut mahdollisuudet perusterveydenhuollon palveluihin ja kohtuullisen tasoiseen asumiseen;

22. korostaa, että miesten ja poikien on tärkeää olla aktiivisesti mukana tasa-arvoasioiden käsittelyssä ja että virallisen ja epävirallisen sekä elinikäisen oppimisen sukupuolten tasa-arvoa koskeviin ohjelmiin on otettava mukaan myös poikia ja miehiä, jotta voidaan auttaa poistamaan sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää, jotka pahentavat naisten köyhyyttä;

23. korostaa, että kaikissa sukupuolten tasa-arvon ja köyhyyden risteyskohtiin paneutuvissa koulutustoimissa on keskityttävä erityisesti moninkertaista syrjintää kokevien naisten ja ryhmien tilanteeseen;

24. huomauttaa, että pojat lopettavat koulunkäynnin lähes kaksi kertaa tyttöjä todennäköisemmin ilman ammattipätevyyttä tai hankittuaan vain matalan pätevyyden mutta sosioekonomisella taustalla ja asemalla näyttäisi olevan suurempi vaikutus koulunkäyntitilanteeseen ja koulusaavutuksiin kuin yksin sukupuolella, ja katsoo tämän vuoksi, että on keskityttävä sosiaalisiin ja taloudellisiin haasteisiin, kun pyritään varmistamaan laadukkaat koulutusmahdollisuudet kaikille, ja kehottaa tarjoamaan asianmukaista oppimisen ja koulunkäynnin tukea tämän epätasapainon korjaamiseksi;

25. korostaa elinikäisen oppimisen merkitystä uusien mahdollisuuksien antamiseksi aikuisille, jotka ovat joutuneet keskeyttämään koulunkäynnin tai jotka ovat alun perin valinneet koulutusuran, joka ei vastaa heidän potentiaaliaan tai tavoitteitaan elämässä;

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan nuorille ja aikuisille pääsyn ammatillisen koulutuksen ohjelmiin ja edistämään näitä ohjelmia; palauttaa mieliin, että Euroopan sosiaalirahastosta voidaan tukea merkittävästi koulutuspoliittisia toimenpiteitä työelämään pääsyn helpottamiseksi, ja kehottaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia edistämään rahaston käyttöä;

27. korostaa vapaaehtoisjärjestöjen ja kolmannen sektorin roolia tässä yhteydessä ja kannustaa jäsenvaltioita tukemaan niitä tässä toiminnassa; muistuttaa, että naiset ovat laajasti mukana koulutusta koskevassa ja muussa vapaaehtoistoiminnassa sekä toiminnassa, jolla tuetaan ja parannetaan esimerkiksi pakolaislasten ja vähävaraisten lasten koulunkäyntimahdollisuuksia;

28. muistuttaa, että vuoden 2008 finanssikriisi on hidastanut naisten pääsyä työmarkkinoille ja etenemistä niillä, ja toteaa, että naiset häviävät työmarkkinoilla miehille, joilla on sama pätevyys; kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan yhdenvertaiset uramahdollisuudet ja siten estetään naisten hitaampi urakehitys ja heidän köyhtymisensä; katsoo, että on toteutettava lisäksi erityisiä tukitoimenpiteitä, joilla voidaan lisätä naisten määrää työmarkkinoiden kaikilla aloilla ja taata yhdenvertaiset mahdollisuudet ja joiden avulla naisten on helpompi yhdistää työ ja opiskelu ja jakaa perhevelvollisuudet puolisonsa kanssa;

29. katsoo, että tyttöjen osallistuminen kouluelämään on ennakkoedellytys pyrkimyksille torjua koulunkäynnin keskeyttämistä, ja toteaa, että tyttöjen itseluottamus kasvaa, kun heille annetaan mahdollisuus aktiivisesti muuttaa omaa elämäänsä ja muiden elämää parempaan suuntaan; toteaa, että tyttöjen osallistaminen voi myös auttaa muuttamaan yleistä käsitystä tyttöjen kyvyistä ja varmistamaan, että heitä pidetään kansalaisina ja yhteiskunnan aktiivisina jäseninä, kun on kyse yksilön oikeuksien suojelusta.

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	25.1.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 24 –: 4 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Isabella Adinolfi, Andrea Bocskor, Louise Bours, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Mircea Diaconu, Damian Drăghici, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Rikke Karlsson, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Eider Gardiazabal Rubial, Dietmar Köster, Zdzisław Krasnodębski, Ernest Maragall, Algirdas Saudargas
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Gabriel Mato, Jaromír Štětina

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	19.4.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 –: 2 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Rosa Estaràs Ferragut, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Evelyn Regner, Marc Tarabella
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Julia Reid, Marco Zanni

LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA

25	+
ALDE	Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Angelika Mlinar
EFDD	Marco Zanni
GUE/NGL	Malin Björk, Kostadinka Kuneva, João Pimenta Lopes
PPE	Anna Maria Corazza Bildt, Rosa Estaràs Ferragut, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Elisabeth Köstinger, Constance Le Grip
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Evelyn Regner, Marc Tarabella
VERTS/ALE	Terry Reintke, Jordi Sebastià, Ernest Urtasun

2	-
EFDD	Julia Reid
PPE	Michaela Šojdrová

4	0
ECR	Jadwiga Wiśniewska, Jana Žitňanská
PPE	Marijana Petir, Anna Záborská

Symbolien selitys:
+ : puolesta
- : vastaan
0 : tyhjää